HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 3. | Sobota (Saturday) 15. ledna (January) 1977 | Cena 25 centů

Staroměstské náměstí pražské — staletý svědek radostných i tragických dob našeho národa — zahalené ve smutku v den pohřbu Jana Palacha 25. ledna 1969.

SMRT, KTERÁ NÁS ZAVAZUJE!

Spíše zamyšlení — než jenom vzpomínka
proto, že datum připomíná jeho smrt.
Nezvolil smrt, aby národ měl hrdinu...
Svým činem protestoval proti okupaci,
proti zbabělosti, zradě, zločinu!

Jeho smrt otřásla svědomím světa,
byla výrazem odporu proti násilí
a proti těm, jež v Moskvě prosili
o tanky, děla a kulomety.
On svou vlast miloval!
Oni ji zradili!

Jan Panach neumíral pro ten svět,
který koketuje s vrahy svobody,
který podpisuje smlouvy s národy,
které ve svém znaku mají smrt!

Neumíral ani pro slova vzpomínek,
pro psaní veršů a tesání soch.
Nebyl to jenom tento mladý hoch,
jehož smrt k činům zavazuje!

Jen vzpomínat — je prostá utopie.
Povinnost živých je probouzet svět!
Jen tak splatíme dluh mrtvým,
kterých vzpomínáme!

Irma

Bývalý čs. ministr zahraničí Jiří Hájek zatčen

Praha. — Bývalý československý ministr zahraničních věcí z doby Dubčekovy — dr. Jiří Hájek byl minulé pondělí zatčen zároveň se spisovatelem a dramaturgem Václavem Havlem a s Janem Patočkou, jehož oborem je sociologie. Na chvíli byl zatčen i komunistický spisovatel Pavel Kohout, kterého však tajná policie STB brzy opět propustila na svobodu.

Co se stalo? Minulý týden byl ve Francii a pak po celé Západní Evropě ve všech velikých denících uveřejněn dokument "CHARTA 77", který podepsalo 300 čs. známých osobností a v němž žádají — v rámci Helsinské smlouvy — více občanských práv pro obyvatele Československa.

To pány Štrougala, Husáka i Indru velmi rozhněvalo a ihned zahájili novou čistku. Na Západ se nyní dostala zpráva, že během minulého týdne — kromě třech zatknutí — bylo už čs. policií vyslýcháno šest signatářů tohoto dokumentu.

CENA MÍRU A SVOBODY

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

V listopadovém čísle deníku "Washington Post", který je vydáván Americkým bezpečnostním výborem (American Security Council) jsou uváděna další fakta o abnormálním zbrojení Sovětů a nepřipravenosti Spoj. států. 20. října t. r. byl podle Washington Postu promítán film pod titulem **"Cena míru a svobody"**, na který bezpečnostní výbor pozval přes 75 novinářů, kolumnistů, korespondentů, vydavatelů časopisů atd. Promítání byl přítomen též admirál George W. Anderson, bývalý velitel námořních operací za t.zv. kubánské krize a dnes předseda poradního sboru zahraničního zpravodajství pres. Forda. Také generál Daniel O. Graham, bývalý ředitel zpravodajské služby Pentagonu byl mezi přítomnými.

Admirál Anderson po filmu připomněl přítomným slova náměstka zahraničního ministra SSSR Vasilije Kuzněcova, která tento pronesl v době kubánské krize oficiálnímu zástupci americké vlády: "již nikdy se nestane, aby Sov. svaz byl přichycen v pozici strategické inferiority". Od této doby, říkal admirál, Sověti využívali každé příležitosti, aby připravovali a vytvářeli situace pro Spojené státy nepříznivé, bez rizika exponování vlastních vojenských sil (viz Angola). Nejdůležitější je, jak admirál zdůrazňoval, aby americký lid věděl a pochopil, jak na tom ve skutečnosti jsme a co musíme dělat, máme-li zajistit naši národní budoucnost (survival). Cíl Sovětů je jasný: donutit Spojené státy na kolena a tím dosáhnout nadvlády nad celým světem.

Generál Graham si kladl otázku, proč informace, uváděné ve filmu, a které nejsou žádnou novinkou, dosud neovlivnily náležitou mírou americké veřejné mínění. Snažil se to vysvětlit tím, že u amerického lidu jednak převládá přesvědčení, že atomové zbraně svou ničivou silou změnily druh budoucích válek — (to jest, že se sotva kdo odhodlá vésti v moderní době válku, aniž by se vystavil i vlastnímu zničení). Sověti naproti tomu považují atomové zbraně jen za prostředky, které zvyšují účinnost a mohutnost ozbrojených sil, a že nukleární válka je stále jen jednim z posledních prostředků politiky, jakou bývala v minulosti. Soustřeďují se proto na řešení problémů, jak atomovou válku přežít, jak ochránit co největší počet vlastního obyvatelstva a průmyslová střediska před účinkem atomových zbraní a tak v konečném výsledku válku vyhrát.

Je známo, že Sověti to již provádí "odbřemeňováním" přelidněných a strategicky důležitých středisek, přemísťováním obyvatelstva a průmyslových podniků (poznámka pisatele).

Další příčinou netečnosti amerického lidu, jak pravil generál, je nepochopení cílů Sovětů. Zpravodajské orgány Spoj. států soustavně podceňovaly prostředky, které Sověti dávali na zbrojení a na brannou moc. Věřili jsme, že procento celkového národního příjmu Sovětů, věnovaného na zbrojení, je asi tak stejné jako u nás. To bylo a je nesprávné. Sověti mají zbrojní rozpočet asi o 15—20% vyšší než USA. Stát, který je ochoten dávat tolik na zbrojení i na úkor blahobytu vlastního obyvatelstva má na mysli něco jiného než zastrašovat Ameriku před jakoukoliv ozbrojenou akcí.

Třetím důvodem, netečnosti amerického veřejného mínění je — tvrdil generál — že americký národ nepochopil důležitost rovnováhy vojenské pohotovosti, dosud tak vychvalované v našem tisku. Čísla mohou klamat. Faktem je, že parita (rovnováha) plus iniciativa tvoří převahu. Iniciativa za války má cenu mnoha divizí, mnoha válečných lodí, letadel i řízených střel.

(Dokončení na str. 9.)

ENGLISH SECTION INSIDE

Sloupek informací

ZE SPOJENÝCH NÁRODŮ, O POLSKU, OLEJÁŘSKÉ POLITICE — A TO NEJLEPŠÍ NA KONEC

V posledních letech se nám upřesňují představy o tom, čím se stává Organizace spojených národů. Značně se liší od toho, co ji dali do vínku vítězové druhé světové války v roce 1945 v San Francisku. Aby totiž jejím hlavním úsilím byl **mír mezi národy**.

Dnes jsou členy OSN i státy, které se snadno dají koupit za příslib dodávky zbraní proti nějakým údajným odpůrcům, ať již proti vnitropolitickým konkurentům či ideologicky nepřijemným sousedům. Které, jak se říká po našem, skočí na špek vidinám hospodářské prosperity, jež jim Kreml a jeho spojenci namalují, aby získali jejich hlas. Organizace Spojených národů vstoupila do období, kdy ji vnucuje rozhodnutí politicky nekvalifikovaná hlasovací mašina. Je to smutné, ale je to tak. Ukázala to například zpráva o výsledcích hlasování, k němuž došlo v pondělí 20. prosince m.r. v záležitosti Namibie, pohraničního státu mezi dnes komunistickou Angolou a "rasistickou" Jihoafrickou republikou. Čekal jsem, abychom mohli porovnat informace z několika pramenů. Dnes vám je předkládám.

Hlásili komunisté: "Valné shromáždění OSN přijalo rezoluci, v níž potvrdilo nezadatelné právo namibijského lidu na sebeurčení, svobodu a nezávislost a také **právo bojovat všemi dosažitelnými prostředky** proti nezákonné okupaci jeho území Jihoafrickou republikou. Pro rezoluci hlasovalo 107 zemí, proti byly USA, Velká Británie, Německá spolková republika, Francie, Belgie a Lucembursko. 12 států se hlasování zdrželo." Rezoluce obsahovala ještě něco jiného, než jen krásné řeči o svobodě a sebeurčení a nezávislosti, proti kterýmžto právům každého národa by například americký delegát docela jistě nehlasoval. Plénum Spojených národů totiž rozhodlo také o tom, že za "jediného zákonného představitele namibijského lidu" se uznává "Lidová organizace Jihozápadní Afriky (SWAPO)" a vyzvalo "všechny členské státy OSN, aby jí poskytly potřebnou pomoc v jejím boji za nezávislost Namibie".

Hlasovací mašina OSN si vybrala **jedno jediné** politické hnutí budoucího státu a nařizuje **pomáhat jenom jemu.** Tím zasáhla do jeho vnitřních záležitostí a předem mu určila jeho politický systém, totiž diktaturu jedné politické strany. Chicagská TRIBUNE komentovala zmíněné hlasování takto:

"Valné shromáždění OSN přestalo být organizací, která chce zabraňovat válkám, ale naopak je podněcuje. Jeho rozhodnutí říká, že cesta jednání o míru je zbabělstvím — krveprolévání je jediným řešením. My, velká většina světové instituce, nevidíme jinou možnost, my chceme válku v Jihozápadní Africe." — Ano, tak si lze opravdu usnesení Spojených národů vyložit!

Dodejme si k tomu, že na území Namibie jsou nejbohatší světová ložiska uranu a že za organizací SWAPO stojí světové komunistické hnutí; rezoluce OSN již předem schvaluje všechny formy jeho "pomoci". Případ sousední Angoly nás před dvěma roky poučil, o jaké že jde . . .

□

POLSKO HLEDÁ CESTU Z KRIZE

Úvodem si stručně zopakujme, co jsme si o situaci v komunistickém Polsku řekli ve Sloupku z 24. července: Režim loni v červnu drasticky zvýšil ceny některých základních potravin — masa a uzenin o 70 procent, cukru o téměř 100 procent, másla, zeleniny a dalšího zboží o 30 až 50 procent — protože státní prostředky již nestačily na jejich subvencování. Inflační trendy světového hospodářství zasáhly i Polsko. — Následovaly "protispolečenské jevy", jak režimní tisk nazýval stávky a demonstrace, k nimž došlo v různých průmyslových oblastech. Dne 28. června bylo rozhodnutí vlády o "změně úrovně a struktury cen", pravilo se, "pozastaveno", s tím, že do několika měsíců se vypracuje nějaké přijatelnější řešení tohoto ožehavého problému.

Bylo vyhlášeno ústředním výborem "Polské sjednocené dělnické strany" (úřední název strany polských komunistů) dne 2. prosince m.r. — a "Sejm" (parlament) ještě týž den partajní direktivu odhlasoval jako zákon. Pošta z Evropy chodí někdy mizerně a tak mám až dnes možnost seznámit vás s některými podrobnostmi přijatých opatření.

V zásadě lze říci, že byla změněna koncepce pětiletého hospodářského plánu na léta 1976—1980 ve prospěch různých odvětví spotřebního průmyslu, na úkor "investiční výstavby", to je těžkého průmyslu a strojírenství, které v komunistickém systému pracují tradičně s velkými ztrátami. V rezoluci stranického vedení se praví:

"Protože se změnily vnitřní a vnější podmínky rozvoje země vlivem nepříznivých výsledků v zemědělství, ale také v zahraničním obchodě a některých oblastech investiční výstavby, dochází ke kvalitativním změnám v konstrukci plánu. Do popředí vystupuje především rozvoj těch odvětví, která vyrábějí pro vnitřní trh a na export . . ." Zdůrazňuje se, že "je nezbytné zajistit harmonický rozvoj a lépe než dosud uspokojovat potřeby obyvatelstva". V této souvislosti se komunističtí předáci Polska přiznávají, že "zneuznávali význam soukromého sektoru ekonomie", tedy výsledky práce samostatných podnikatelů.

Na rozdíl od Československa existuje v Polsku v průmyslovém a obchodním odvětví ještě na 200.000 privátních firem a jejich počet se má nyní do roku 1980 zvýšit asi na 250.000. Nové zákony, přijaté na základě zmíněného stranického dokumentu, snižují jejich daňové zatížení na šestinu, dovolují volnou tvorbu cen, slibují dodávání surovin státem a přídědy pozemků na případné rozšíření podniků. Dosavadní přístup k soukromé iniciativě byl označen za "dogmatický".

Komunisté ustoupili tlaku, který na ně působil ze všech společenských vrstev. Ustoupili však jen o krůček a nikdo neví, na jak dlouho — to nás učí zkušenosti s komunistickými režimy. Situace zůstává stále napjatá, ve vnitřní politice i v hospodářském životě. Andrew Greely napsal koncem roku v TRIBUNĚ, že "Polsko je připraveno explodovat". Usoudil tak na základě zpráv o ekonomických potížích a kritice omezování politických svobod. Přecenil však možnosti, které mají občané komunisty dirigovaného státu k projevu nespokojenosti — v zemi sousedící se Sovětským svazem a se sovětskými posádkami.

□

OLEJ NESVÁRU?

Minulý měsíc se v hlavním městě arabského státečku Qatar v Doha konala konference, jejíž výsledky nepřestávají vyvolávat spekulativní komentáře. Zasedal OPEC (Organization of Petroleum Exporting Countries; založena 1960 ve Venezuele). Ze 13 členských států žádalo 11 zvýšení cen oleje o 10 procent od 1. ledna t.r. a o dalších 5 procent od 1. července. Saúdská Arábie a Spojené arabské emiráty zůstaly při svém rozhodnutí zvýšit cenu od 1. ledna 1977 jen o 5 procent.

Jako první se vynořily úvahy o nadcházejícím rozpadu OPECu, který jako celek má klíčový význam v produkci a obchodu s olejem, jenž je stále nejdůležitější surovinou světového hospodářství. Spekulace tohoto druhu živily zprávy o komentářích například íránského tisku, který reprezentanta Saúdské Arábie Ahmeda Saki el-Jamaniho nazývaly "zrádcem", jenž je "ve službách Imperialismu a sionismu" apod. Obdobným způsobem reagoval Irák a samozřejmě Khadáfiho Libye. Jiným výstřelkem, myslím, byla přehnaná chvála těch, kteří zvýšili cenu oleje jen o menší procento — jako div ne dobrodinců světa.

Nejpřijatelnější se zdají být dva závěry.

Saúdská Arábie, největší světový producent oleje a hlavní dodavatel USA, zaujala postoj, který zaujala, aby dosáhla u Spojených států určitých ústupků ve věci řešení konfliktní situace na Středním Východě. V poslední době se ukázalo, že Saúdská Arábie na rozdíl od řady arabských států má opravdový zájem na tom, aby byl v této oblasti klid a mír. Vzpomeňme si na případ Libanonu, kde spolu se Syrií velmi účinně zasáhla. Je velmi pravděpodobné, že od USA očekává využití vlivu, který má Washington v Izraeli.

Druhým závěrem je skutečnost, že Saúdská Arábie se obává, že podstatné zvýšení cen oleje by dále narušilo chod ekonomie západních států — a jejich politickou stabilitu. Tento arabský stát investoval hodně peněz na Západě, jehož krize by byla bumerangem; ohrozila by jeho vlastní hospodářství. Přitom vývoj v takových zemích jako Británie, Itálie a Francie by se jistě dále zradikalizoval směrem k politické levici. A Saúdští Arabové se mnohokrát již projevili jako skuteční odpůrci komunismu.

Oba závěry jsou vcelku sympatické pro toto arabské království. Myslím, že zaslouženě, neboť svědčí o politické rozvaze, o níž je v jejich části světa často nouze.

* * *

A nyní ta slíbená dobrá zpráva: Konečně jsem se dověděl, kolik hlasů dostal soudruh Gus Hall, komunistický kandidát na úřad prezidenta USA, a spěchám se s vámi o tuto informaci podělit. Přesně spočítáno ho volilo 58.689 Američanů. Takže nám to v USA "nemyslí" politicky jenom špatně . . .

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.,
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

January 15, 1977 — Vol. II., No. 3.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Přejte se na
p. PAVLA SVAČINU

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LETEM SVĚTEM

Washington. — Do Spojených států je ročně připuštěno 120,000 imigrantů ze západní polokoule a 170,000 z východní. Uvnitř USA však také žije "několik" — (6 až 8) — milionů ilegálních imigrantů, hlavně z Mexika. Mexikáni sem přicházejí za prací z bídy, kterou by musili snášet doma. V Mexiku se obyvatelstvo příliš rychle množí, jeho vláda se na poli ekonomie dopouští různých chyb, a psychologie většiny Mexikánů dosud není příznivá ekonomickému rozvoji. Na hranicích a na letištích uvnitř Spojených států je ročně zadrženo na 500,000 Mexikánů, kteří se pokoušejí vstoupit ilegálně do naší země; vloni kromě toho 366,000 jich bylo zadrženo v USA a posláno zpět. O těchto operacích se raději mlčí, aby se věci nekomplikovaly. Asi 300,000 Mexičánů sem přijede každoročně na návštěvní vízum a pak tu zůstanou; stejně jedná i 93,000 mexických studentů, kteří sem přijedou na studentské vízum a pak tu zůstanou. Mnozí Mexikáni se tu na oko ožení s Američankami mexikánského původu; tyto dostanou za tento "sňatek" tisíc dolarů. Mnohé z nich jsou takto "vdané" několikrát. — Tito ilegální imigranti berou Američanům dnes vzácná pracovní místa a stojí americké poplatníky na 13 bilionů dolarů ročně; posílají totiž své děti zdarma do amerických škol a dostávají podporu v nezaměstnanosti, potravinové lístky a bezplatné lékařské ošetření. V roce 1985 bude mít Mexiko podle odhadů na 85 milionů obyvatel. U.S. imigrační autority se obávají, že pak budou přicházet do Spojených států celé miliony ilegálních imigrantů ročně, protože není možno účinně střežit 2,000 mil dlouhou hranici mezi Mexikem a Spojenými státy. V americké ekonomii z toho může vzniknout nemalý chaos.

• • •

Ottawa. — Kanadský premiér Pierre Trudeau prohlásil, že rozhodne-li se při referendu provincie Quebec pro separatismus, sám se nebude pokoušet udržet tuto provincii uvnitř kanadského společenství pomocí zbraní. Varoval však, že pravděpodobně jiní tak učiní, což pak povede k občanské válce i v jinak klidné Kanadě.

• • •

Princeton, N.J. — Vědci university Princetonu doporučili zahájení pokusů v oboru genetického inženýrství, jehož cílem je způsobit změny v buněčné látce, která kontroluje dědičnost v živých buňkách. Toto bádání může mít velmi užitečné praktické použití. V laboratoři už byly připraveny bakterie, živící se zemním olejem, jichž bude možno s úspěchem použít k odstraňování oleje z mořského povrchu. Při srážkách či poruchách cisternových lodí unikající olej vždy hrozí znečistit blízké pobřeží. Rovněž už byly připraveny buňky, které budou moci obnovovat schopnost diabetiků produkovat insulín, a tak by bylo konečně možno vyléčit cukrovku. Vědci také doufají dospět k porozumění toho, proč zdravé buňky se stávají rakovinnými. Kdyby se jim podařilo tuto příčinu objevit, najdou pak konečně i lék na léčení rakoviny. Všechny tyto nutné pokusy nejsou ovšem bez nebezpečí. Vědci bez mravních zásad, fanatikové a blázni by mohli zneužít nalezených poznatků k přípravě a rozšíření nových druhů bakterií, proti kterým naše léky jsou bezmocné; tyto bakterie by pak vyvolaly choroby, proti nimž lidstvo nemá žádné obrany. Také by bylo možno pozměňovat podle přání vlastnosti lidí, kteří se mají teprve narodit, což se zdá také mravně nepřípustným. Ačkoliv existují tato vážná nebezpečí, university Princeton, Harvard, Cambridge a MIT se připravují na pokračování vědeckého bádání v tomto oboru, protože nabytých poznatků bude možno použít ke službě člověků. Přísnými bezpečnostními opatřeními se chce zabránit zneužití případných objevů nezodpovědnými lidmi podobně, jako je tomu v oboru atomové energie.

• • •

Chicago. — V posledních pěti letech se jen v samotném Chicagu rodí svobodným nezletilým děvčatům průměrně 9 tisíc dětí ročně. Děti rodí děti, ale na jejich obživu a výchovu připraveny nejsou. Asi tři čtvrtiny těchto matek jsou černošky. Ze zbývající čtvrtiny připadají dvě třetiny na děvčata latinsko-amerického původů. Čistokrevným anglosaským děvčatům se narodí méně dětí, protože se více podrobují potratu než černošky a Mexikánky či Kubánky. Počet potratů nezletilých děvčat není znám, protože Nejvyšší soud zakázal vést o tom statistiky. Podle dosti přesných odhadů otěhotní v USA každým rokem průměrně asi milion mladistvých nevdaných Američanek; to je asi jedna z deseti. Z toho je 300 tisíc těhotenství přerušeno potratem. V Chicagu je podle odhadů asi 130 tisíc nezletilých svobodných děvčat a 87 tisíc chlapců do 18 let, kteří při lékařské prohlídce přiznali, že byli prakticky "zasvěceni" do pohlavního života většinou dospělým mužem či ženou, a že jen v menšině případů začali "manželsky" žít s věkově sobě blízkým partnerem. Z toho by jasně vycházela stará známá zkušenost, že na dnešní pohlavní bezuzdnosti mládeže mají daleko větší vinu dospělí, než mládež sama. Organizace "Planned Parenthood" si stěžuje, že pouze asi čtvrtině nezletilých se dostává náležitého poučení o vyvarování se porodu. O mravní výchově není nikde ani řeči. Dvěma ze tří zvláštních škol, určených v Chicagu pro těhotná děvčata, hrozí, že budou zrušeny, protože město nemá peníze na jejich vydržování.

Belmont, Mass. — Také v USA se znepokojivě množí počet sebevražd dětí od 6—11 let. Dr. Peter Salzman studoval tento nový sociologický zjev sebevraždy u dětí, a dospěl k závěru, že tyto děti si berou život z různých důvodů: zemřeli v jejich rodině někdo, koho měly velmi rády, při rozluce rodičů, následkem některé větší neshody, chtějí-li se někomu pomstít anebo pouze upoutat pozornost na svou beznadějnou situaci. Chlapci se obyčejně oběsí a děvčata otráví přebráním uspávacích pilulek. Před spácháním sebevraždy obyčejně u nich předchází stav hluboké deprese, projevující se hyperaktivitou, špatnými školními výsledky, hypochondrií, někdy i vandalismem, rvačkami a zločinností. V roce 1958 byly ve Spojených státech hlášeny pouze tři případy sebevraždy mladistvých ve zmíněné věkové kategorii, v roce 1973 už jich bylo 75. V roce 1958 ve Spojených státech spáchalo 18,500 lidí všech věkových kategorií sebevraždu; v dalších letech tento počet stále stoupal, a v roce 1974 bylo v USA už 25,683 sebevražd. Pro rok 1975 a 76 úřední statistiky dosud uveřejněny nebyly. Tento stálý vzrůst sebevražd je také znamením doby, která opouští tradiční mravní zásady a je nepříznivá rodinné soudržnosti. Skutečný počet sebevražd je prý ještě daleko vyšší, protože některé případy sebevražd jsou hlášeny jako nehody, a mnohé automobilové nehody jsou způsobeny v sebevražedném úmyslu.

• • •

Tel Aviv. — Arye Braunstein, profesor elektrotechniky na universitě v Tel Avivu, vynalezl auto, které bude poháněno sluneční energií. Jeho vynález je dosud v pokusném stadiu. Tohoto auta bude možno užívat pouze v zemích, kde jsou mnohé slunečné dny.

• • •

Londýn. — Labouristická strana si na svém výročním shromáždění vzala do svého příštího politického programu zestátnění čtyř největších britských bank a sedmi největších pojišťoven. Ministerský předseda Callaghan však prohlásil, že toto rozhodnutí nikterak neznamená, že by se automaticky stávalo součástí vládní politiky.

• • •

Atlanta. — Federální zdravotní úředníci rozhodli, že nebude pokračováno v očkování proti "praseči" chřipce, protože je nebezpečí, že u některých osob toto očkování vyvolává Guillain-Barreovo ochrnutí. V očkování by se pokračovalo pouze v případě, že by vypukla epidemie této choroby.

• • •

Washington. — Ve Spojených státech do čtyř let ohřívání domů sluncem bude moci cenově soutěžit s plynovým či naftovým otopem. Ovšem za předpokladu, že cena těchto zdrojů energie bude stoupat o 10 procent ročně. Potřebné zařízení pro ohřívání vody sluncem bude stát od 4 do 12 tisíc dolarů. V domech však bude nutno užívat tradičních metod otopu ve dnech, kdy bude zamračeno, pršet a padat sníh.

• • •

Sydney. — Město Sydney bylo napadeno obrovskými roji stepních much. V okolí města Adelaide zase roje kobylek sežraly všechnu úrodu na polích i na vinicích.

• • •

Tel Aviv. — Izrael požádal Spojené státy o vojenskou a hospodářskou výpomoc na rok 1978 ve výši 2.3 bilionu dolarů. Tento obnos je o 500 milionů dolarů vyšší než bude činit celková výpomoc Izraeli v roce 1977.

• • •

Káhyra. — President Anwar Sadat řekl skupině třinácti amerických senátorů, že v důsledku přátelství Egypta ke Spojeným státům by Amerika měla poskytnout Egyptu zbraně, stejně jako je poskytla Izraeli a Syrii. Od presidenta Cartera žádal, aby všemožně usiloval o to, aby v roce 1977 bylo nalezeno konečné vyřešení izraelsko-arabského problému. Dříve, než se Carter rozhodne k podniknutí některého kroku na Blízkém východě, necht' vyslechne také mínění Egypta a nikoliv pouze Izraele. — Tato delegace amerických senátorů je na návštěvě Blízkého východu v souvislosti s požadováním záruk, že bude užito atomových reaktorů které Spojené státy prodají Egyptu, Izraeli a Iránu, pouze k mírovým účelům.

• • •

Londýn. — Podle londýnského týdeníku "Events", vlastněného Araby, došlo k dalšímu sblížení mezi Sovětským svazem a Irákem. Zatím co Sověti poskytnou Iráku moderní zbraně v hodnotě čtyř bilionů dolarů, včetně pancéřů, letadel MIG 25 a MIG 24, helikoptér, těžkého dělostřelectva a raket různého druhu, Irák dovolí Sovětskému svazu založit si v zemi dva opěrné body pro letectvo: na severu v Turriya a na jihu v El Kurnah; Moskva si také v Iráku rozšíří svou námořní základnu v Um Quasr na severním břehu Perského zálivu. V Iráku je nyní přítomno asi 10,000 sovětských odborníků, avšak v blízké budoucnosti se jejich počet má zdvojnásobit.

• • •

Lusaka. — Černošští uprchlíci před komunistickým terorem v Angole přicházejí nejen do Jihozápadní Afriky, nýbrž i do Zambie, kde jich už je na 16,000; jejich příliv se nyní každým měsícem zvyšuje.

• • •

Amsterdam. — Holandská vláda konečně zjistila, že pohlavní nevázanost nejen nevyřešuje současné problémy a těžkosti mládeže, nýbrž že je ještě rozmnožuje. Proto se rozhodla vést boj proti pornografii. V biografech se už nesmějí předvádět nemravné filmy a připravují se opatření na kontrolu obchodů s pornografií.

• • •

Washington. — Mravokárná vládní varování o škodlivosti kouření neměla mnoho úspěchu; to aspoň tvrdí department zemědělství, který předkládá některé neutěšené statistiky. V roce 1976 Američané vykouřili celkem 620 bilionů cigaret, což je o 13 bilionů více než v roce 1975 a o 84 bilionů více než v roce 1970. Doutníků však vykouřili méně; v roce 1976 jich vykouřili 5.3 bilionu, zatím co v roce 1970 více než 8.2 bilionu. Na celém světě bylo vloni podle odhadů vykouřeno 3.5 trilionů cigaret, což je o jeden trilion více než v roce 1964.

• • •

Washington. — Podle studie Světové banky v roce 1975, kdy inflace a hospodářská recese byly největší, se životní úroveň v pokročilých průmyslových zemích snížila o 2.1% (v roce 1974 se tam snížila o 0.6%). Zato se životní úroveň zvýšila v zemích, vyvážejících zemní olej. V ostatních zemích světa zůstala životní úroveň na stejné výši jako v roce 1974.

• • •

Bonn. — Podle odborníků západoněmecké publikace "Globus" se na rok 1977 čeká tento hospodářský vzrůst v předních průmyslových zemích svobodného světa: Japonsko 7%, Spojené státy 5%, Západní Německo 4.5%, Holandsko 4%, Rakousko a Francie 3.5%, Švédsko a Itálie 3%, Dánsko a Anglie 2.5% a Švýcarsko 2%. Ceny životních potřeb prý budou zvýšeny v Anglii o 16%, v Itálii o 13.5%, ve Francii o 9%, ve Švédsku, Japonsku a Holandsku o 8.5%, ve Spojených státech o 5.5%, v Západním Německu o 4% a ve Švýcarsku o 2.5%.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

EXTASE

Tomáš Špidlík:

V duchovním slovníku se vyskytuje slovo, při kterém mimovolně vyprskne smíchem ten, kdo na ně není zvyklý: "vytržení". Vtipům nebude konce, když ukážeme studentům knížku s titulem "Vytržení panny z Barly", která, mimochodem, vyšla před válkou v pěkném vydání, a na jejíž češtině si leckdo pochutná. Ale i cizí slovo "extase" vás mimoděk uvádí do sféry hysteričnosti a podivínství.

Přesto však jde o věc zcela vážnou. Pokud jde o hlavní rysy, není ani tak nepochopitelná, jak by se na první pohled zdálo.

Začněme filologickým rozborem řeckého výrazu. **Extasis** znamená doslova: stát mimo, vyjít ze svého vlastního stavu. České slovo "vytržení" je tedy napodobení dost zdařilé.

Vyjde-li ovšem někdo "ze svého stavu", ke kterému patří, který je mu vlastní, uvádí se v nebezpečí, že přestane být tím, čím má být. Ve staré řečtině znamená proto **extasis** často též bláznovství, ztráta rozumu, neschopnost uvažovat. Před takovou extasí ovšem musíme mít strach. Extatikům toho druhu říkáme prostě ztřeštěnci.

Psychology a lékaře však zajímá otázka, čím to je, že někdo ztratil normální užívání svých schopností. Nejznámější případ z denního života je opilec. Jistá dávka alkoholu působí "extasi", kterou nepotřebujeme popisovat. Dnešním lidem je často i alkohol slabý a tak užívají omamných jedů, které připraví člověka o rozum účinněji a trvaleji. Ani k tomu nemáme ovšem co dodávat.

Nás však zajímají na prvním místě "extase", "vytržení", které jsou přirozené a v jistém stupni nutně patří k dennímu životu. Sedím např. ve světnici a čtu. Tak jsem se do četby zabral, že jsem neslyšel klepání na dveře. Nakonec ten, kdo klepal, vejde dovnitř a okřikne mě: "Copak jsi hluchý?" Ano, vlastně jsem byl na okamžik psychologicky hluchý. Silná soustředěnost na četbu způsobila, že můj sluch "vyšel ze sebe", nebyl schopen činnosti.

Sem patří všechny anekdoty o profesorech, kteří nevidí, neslyší, nevnímají. Říkáme, že jsou roztržití. Ve skutečnosti bývají tak soustředěni na své vlastní myšlení, že žijí jakoby vytrženi ze života, který je obklopuje.

U studentů se naopak vyskytuje vytržení opačného rázu. Má před sebou knížku a pokouší se studovat. Už třikrát přečetl první stránku a

(Pokracovani na str. 5)

DOBA "BĚHEM ROKU"

2. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Všemohoucí, věčný Bože, — který všechno řídíš na nebi i na zemi, — vyslyš snažné prosby svého lidu — a dej našim dnům svůj řád a mír. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE
(Iz 62, 1-5)

Kvůli Sionu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho právo nevzejde jako světlo, dokud jeho spása se nerozhoří jako pochodeň.

Tu uvidí národy tvé právo a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa.

Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce. Královskou čelenkou v dlani svého Boha.

Nebudeš se již nazývat "Opuštěná", nebude se zem tvá nazývat "Osamělá". Bude tvým jménem: "Ta, která se mi líbí", a jméno tvé země: "V manželství daná", neboť Hospodin si v tobě zalíbil a tvá země dostane muže.

Jako se jinoch snoubí s pannou, tak si tě zasnoubí tvůj tvůrce. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak Bůh tvůj se potěší z tebe.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINŤANŮM
(1 Kor 12, 4-11)

Jsou rozmanité dary, ale všechny pocházejí od jednoho a téhož Ducha. A je rozdíl ve službách, ale všecky závisí na stejném Pánu. A jsou rozmanité mimořádné projevy, ale všecko to pochází od jednoho a téhož Boha, protože on to všechno mocně ve všech působí.

Ty projevy Ducha jsou těm jednotlivcům dány k tomu, aby mohli být užiteční. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému opět se dostává od téhož Ducha víry jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno.

Toto všechno působí jeden a tentýž Duch. On vhodně přiděluje jednomu každému zvlášť, jak chce.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 2, 1-12)

Byla svatba v Káně galilejské. Byla tam Ježíšova matka; a také Ježíš a jeho učedníci byli pozváni na svatbu.

Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: "Už nemají víno." Ježíš jí odpověděl: "Co ode mě žádáš, ženo! Ještě nepřišla má hodina." Matka řekla služebníkům: "Učiňte všechno, co vám nařídí!"

Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: "Naplňte nádoby vodou!" I naplnili je až po okraj. A přikázal jim: "Teď naberte a doneste správci hostiny!" Učinili tak.

Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno — nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli — zavolal si ženicha a řekl mu: "Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když se hosté podnapijí, víno horší. Ty jsi uchoval dobré víno až pro tuto chvíli."

Tak učinil Ježíš v Káně galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili. **Potom se odebral i se svou matkou, s bratry a s učedníky do Kafarnaa a zůstali tam několik dní .**

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu

Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Zisk lichváře a zisk štědrého člověka.

Ačkoliv v posledních stoletích i světské zákonodárství má přísná opatření proti lichvě, při půjčování peněz nebo při prodeji potravin, přece se ještě stává, že se lichva potají provádí, když se naskytne příležitost. Takovou velikou příležitostí k lichvě potravinami byla světová válka. Mnozí nechávali se svésti k lichvaření, prodávali životní potřeby za přehnané ceny, zatím co nemajetní umírali podvýživou. Výstražně píše svatý Jan Zlatoústý: „Lichvářův zisk podobá se hadímu uštknutí. Neboť hadem uštknutý upadá do příjemného spánku a umírá v tomto příjemném spánku, poněvadž do těla vniklý jed se rozchází do všech údů. Rovněž tak, kdo nabyl zisku lichvou. Na nějaký čas takového zisku k příjemnostem používá, ale pak lichva jako jed rozejde se po všem jmění.“ Majetek tímto hříchem poskvrněný béře za své.

Bráti přiměřený, to jest zákonem dovolený úrok, není hříchem. Ovšem kdo béře z půjčených peněz úroky, nemůže o sobě říci, že udělal dobrý a záslužný skutek. Zásluha a odměna šlechetného skutku lásky k bližnímu náleží těm, kteří podle možnosti řídí se slovy Pána Ježíše.

SLOVA POSLEDNÍHO PROROKA MALACHIÁŠE.

Hříchy kněží i lidu israelského — Předpověď Nejsvětější Oběti — Předpověď přípravné činnosti Jana Křtitele před Vykupitelem.

„Syn ctí otce svého a sluha pána svého. Jsem-li tedy já váš Otec, kde jest úcta má, a jsem-li já váš Pán, kde jest bázeň má?“ praví Hospodin zástupů k vám, ó kněží, kteří pohrdáte jménem mým! Říkáte: „V čem jsme pohrdli tvým jménem?“

Obětujete na oltáři mém chléb poskvrněný a říkáte: „Čím jsme jej poskvrnili?“ Tím, že prohlašujete stůl Hospodinův za opovržlivý! Když podáváte slepé dobytče v oběť, není to nic zlého? A když obětujete kulhavé a nedužívé, není to nic zlého?

Podej je svému místodržiteli, bude-li se jemu líbit, nebo prokáže-li ti svou přízeň, praví Hospodin zástupů.

A nyní uprošujte Boha, aby se smiloval nad vámi, — rukama vašima staň se tak — přijme-li snad na milost vás, praví Hospodin zástupů.

Ó, by někdo z vás zavřel dvéře chrámu, ó byste nezapalovali oltární oheň nadarmo!“

Nemám zalíbení ve vás, — praví Hospodin zástupů — a oběti nepřijmu z ruky vaší.

Neboť od východu slunce až na západ veliké jest jméno mé mezi národy. Na každém místě bude obětováno, a podávána bude jménu mému Oběť čistá. Neboť veliké jest jméno mé mezi národy, praví Hospodin zástupů. Mal. 1.

* * *

Aj, já posílám posla svého, aby připravil cestu přede mnou. Náhle pak přijde do chrámu svého Panovník, po kterém vy toužíte, a posel smlouvy, jejž vy chcete.

Aj přichází, praví Hospodin zástupů, kdo však snese den příchodu jeho, a kdož obstojí, až se objeví? Jeť On jako tavící oheň, a jako lužidlo, kterým se bílí. Zasedna bude tavit a čistit stříbro, vyčistí syny Leviovy, protříbí je jako zlato a stříbro, by Pánu obětovali v spravedlnosti. I bude líbit se Pánu oběť Judy a Jerusalema, jako za dnů bývalých věků, za let starobylých. Mal. 3.

Konec proroctví.

Po návratu Nehemiášově ku dvoru perského krále tedy po roku 433. působil mezi lidem israelským poslední prorok Malachiáš. Jeho proroctví o budoucím ustanovení „oběti čisté,“ která se bude Bohu podávati na každém místě a o předchůdci Vykupitele ukončují dlouhou řadu starozákonních předpovědí a předobrazů Vykupitele. Nebyla proroctví starozákonní zbytečná a marná? Mnohým z nich přece Israelité nemohli dobře porozuměti?

Starozákonní proroctví byla útěchou milionů duší.

Není pochyby, že skutečně četná proroctví zůstala národu židovskému skryta. Teprve až se vyplnilo, co v těchto předpovědích bylo prorokováno, vyjasnilo se mnohé, co před tím bylo záhadou nebo nepovšimnuto. Pán Ježíš nepřestával upozorňovati, jak vyplňují se na něm řeči proroků. Veliká řada proroctví však zřetelně mluvila o Vykupiteli, o jeho moci a slávě. A právě taková proroctví byla nejvíce oblíbena, nesla se od úst k ústům a naplňovala srdce věřících a zbožných Israelitů blahou nadějí. I národové pohanští doslechli o „Tom, jenž má přijíti" a nechávali se strhnout radostnou vírou a nadějí Israelitů. A doba už nebyla daleká.

Ubohé oběti.

Krásná a výstižná jest Malachiášova předpověď oběti Mše svaté. Oběti starozákonní byly samy sebou nedokonalé. Podávaly se jimi Bohu jako dary jen věci stvořené. A právě proto, že obětní dary byly tak malicherné a nicotné, Boha takřka nedůstojné, žádal Bůh, aby všecko, co se mu obětuje, aspoň bylo bez vady a chyby, a aby obětující kněz i ten, jenž dar obětní přinesl, spolu v oběť přinášeli své pokorné, zbožné a čisté smýšlení. Pak oběť nabývala přece jakési ceny. Toho však tak často se u Israelitů nedostávalo. Proto ústy Malachiášovými volá Hospodin: „Ó, by někdo z vás zavřel dveře chrámu, ó, byste nezapalovali oltářní oheň nadarmo! Nemám zalíbení ve vás."

Převzácný poklad Nového Zákona.

Bohem osvícen Malachiáš odhaluje clonu nedaleké budoucnosti, kdy od východu slunce až na západ bude Bohu prokazována pocta, ale jiného druhu než doposud. Nejenom v chrámě jerusalemském, nýbrž na každém místě po celém širém světě bude obětováno. Nebude to už poskvrněný chléb, nebude to slepé, kulhavé a nedužívé dobytče, nýbrž bude Bohu podávána Oběť čistá. Církevní sněm Tridentský vzpomíná tohoto proroctví, když prohlašuje: Mše svatá jest ona čistá oběť, která nemůže býti pokvrněna žádnou nehodností nebo zlobou obětujících, o které Hospodin předpověděl skrze Malachiáše, že bude na každém místě obětována jeho jménu, které veliké bude mezi národy.

Předchůdce Vykupitele.

Koho mínil Malachiáš slovy, vzatými z úst Božích: „Aj, já posílám posla svého, (řeckým slovem „anděla"), aby připravil cestu přede mnou," vysvětluje sám Ježíš Kristus, když mluvil k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť viděti? Proroka-li? Zajisté, pravím vám, i více nežli proroka. Neboť tento jest to, o němž jest psáno: Hle, já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou. Vpravdě, pravím vám, nepovstal mezi zrozenci ženinými větší nad Jana Křtitele." Mat. 11., 9.—11.

ŽIDÉ UTISKOVÁNI ANTIOCHEM IV., KRÁLEM SYRSKÝM. R. 175.—164.

STATEČNOST STARCE ELEAZARA.

Modlářský nátlak krále Antiocha — Šíření pohanských mravů a pohanské modloslužby — Stařičký zákonník Eleazar volí raději slavnou smrt než přestoupení zákona.

Král Antioch syrský napsal veškerému království svému, aby všichni splynuli v jeden národ, a každý by opustil zákon svůj. Všichni národové podrobili se slovu krále Antiocha. Také mnohým z Israele zalíbila se bohoslužba králova, i obětovali modlám a znesvěcovali sobotu.

Král poslal po poslech listy do Jerusalema a do všech měst judských, aby žili podle zákonů cizinců v zemi, aby jim bráněno bylo přinášeti celopaly, oběti a úlitby v chrámě Božím, aby jim bráněno bylo světiti soboty a svátky.

Kázal poskvrnit svatyni a lid svatý israelský. Dal nastavěti oltářů, chrámů a model, kázal obětovati vepřové maso i nečistá zvířata, nechati děti bez obřízky, kázal jim, aby poskvrňovali duše své všelikými věcmi nečistými a ohavnými, aby tak zapomněli na zákon a změnili všecky řády Boží.

Kdokoli by neučinil podle slova krále Antiocha, měl zemříti.

Co bylo řečeno, psal veškerému království svému a ustanovil dozorce, kteří by nutili, aby se to dálo.

Poslal král starce jednoho antiochijského, aby nutil Židy odpadnout od zákonů otcovských a Božích. Měl také znesvětit chrám jerusalemský a nazvati jej chrámem Joviše Olympského, chrám pak garazimský měl nazvati podle povahy tamních obyvatelů samařských chrámem Joviše Hostinného.

Pokračování

NAŠE POVÍDKA

JINDŘICH ŠIMON BAAR:

MATKA POLCARKA A MATKA SRNA

"Musím se pustiti hloubš, tu na kraji nebudou sedít ha čekat na mě." rozhodla se náhle Polcarka a pustila se rovnou do nízkého mlází. Shýbla se ještě níž, rukou rozhrnovala před sebou husté smrčky, jež tu seděly k zemi přitisklé jako homolky, zvědavě nadzdvihovala pružné. jehličnaté větve, zacházela dál a dál, stále se těšíc: "Hindle pod tím smrčkem jistojistě sedí doubravečník, možná, že i dva nebo tři."

Plížila se tam tiše, jakoby se bála, aby hříbky nevyplašila, aby se před ní nerozpadly do země, anebo neutekly někam, kde hledat nebude — a její napětí rostlo krok za krokem. Ohnula se opatrně hustou pručinkou a sotva se pod ní podívala, stanula jako přimrazená. Div, že nevykřikla překvapením.

"Co je tohle to?" ptaly se její široce rozevřené oči.

"I ty hloupá, srnčátka sou to." Rázem vzešlo jí světlo. Před ní v trávě pod smrčkem, ležela opravdu dvě nohatá, nemotorná, bíle kropenatá srňata. Spala klidně k sobě přitisknuta. A Polcarce se zdálo, že jejich srst je dosud vlhká.

"Chudáčkové, jak jste hezký, jak vám to oběma sluší," zašeptala podruhé a pocítila, hledíc na ty dva bezmocné a bezstarostné tvory, takovou čistou radostnou rozkoš, že se musila usmáti.

"Dyjt' bys je mohla chytit ha prodát. Von by si je třebas někdo rád koupil ha vodchoval si je pro své potěšení. Já si pamatuju, že ve škole míli takovou srnku vochočenou, běhala za námi jako voučička, čichala nám ke kapsám ha loudila na nás chléb i vovoce." Jen si to pomyslila, už nevědomky sundávala s ramen koš a stavěla jej na zem tak pomalu, aby v něm ani motyčka ani klička necinkly.

"Jen kdyby se neprobudily a mně neutekly," lekala se, roztahujíc oběma rukama plátěný fěrtuch, na kterém se bělalo několik hříbků. Namířila si, celou váhou padla na srnčí lože a tiskla zástěru k zemi. Pod zástěrou se zděšeně hrabala a svíjela obě srnčátka. Polcarka však držela pevně. Shrnula zástěru, přitiskla ji k tělu a teprve nad košem vysypala její obsah. To všechno se stalo v několika vteřinách.

A podruhé se usmívala, když omotávala koš zástěrou a pevně utahovala oba tkalouny, aby nepovolily. Pod ní se zmítala a útlými běhy sekala obě chycená srnčátka.

"Jen se vztekyjte! Dyt' vy se ven nedostanete," usmála se Polcarka, hodila si košík na hřbet, motyčku do ruky, na rozházené hříbky už ani nevzpomněla a běžela po stráni dolů.

Slunce se právě nachýlilo k haltravskému vrcholu, jako by jej chtělo zapálit, když podruhyně vyběhla z lesa na trávníky a samé radostné myšlenky honily se jí hlavou. Už to měla všechno promyšleno: jak tu svoji dnešní podivnou kořist pustí doma do chlívka, jak se poptá, co takové srnčátko stojí, aby ji nenapálili a jak je pak prodá. Snad budou po zlatce, snad i dražší. Koho by se jen měla optat? Myslivec by to věděl, ale ten by jí je jistě vzal a ještě by jí pokutou pohrozil za to, co udělala. Ten nepřeje nikomu ani zajíčka, natož srnčátko?

Tu se jí ozvalo za zády bolestné zamečení. Polcarka se až zapotácela, jak oba malí zajatci sebou trhli ve svém žaláři.

"Tlačí vás to, chudáčkové, tlačí," politovala je hned.

"Tot' víte, měkký není kůš jako tám to vaše ložíčko pod smrčinkou. Jenom trpte ještě chvilčiňku, já vám doma také nastelu jako koze listí a slámu. — Hale, cák to furt bečí za mnou? To snad hani voni nejsou?"

Polcarka se ohlédla a hned se také zastavila. Pod lesem stojí stará dospělá srna a ustrašenými velkými světly dívá se na podruhyni. Natahuje dlouhou šíji, až se pod ní svítí bílý podbradek, stříhá svými slechy, přešlapuje na štíhlých bězích, dupe a hrabe černými spráky ulehlý trávník a zoufale občas zanaříká.

"To je jistě jejich máma! To je jistě stará, srnec by míl parůžky," uvažuje dělnice. "Tu dyby bulo možno chytit! Za tu se dostává v městě celá pětka, to vím. Hale depak! Tu já pustím z hlavy."

Obrátila se a skoro klusem se pustila po travnaté pěšince.

Po chvilce se ozvalo znovu tesklivé zabečení — a v koši se opakoval marný, zoufalý pokus o útěk. Polcarce nedalo, aby se neohlédla.

(Pokračování v příštím čísle.)

EXTASE

(Pokračování ze str. 4)

pořád ještě neví, oč jde. Má plnou hlavu představ o sportu, o děvčeti, a to ho přivádí do takového "vytržení", že matematické myšlení šlo, jak se říká na procházku.

Udělali jsme tedy všichni zkušenost, že intensivní činnost jedné lidské schopnosti utlumuje ostatní, jeden silný zájem pohlcuje ostatní. Je to normální? Máme se tomu bránit, nebo naopak je to známka opravdové a nerozdělené činnosti? Víme dobře, že k plnosti života patří dokonalé a harmonické rozvinutí všech schopností duševních a tělesných. Ale kdo je dokonalý člověk? Po všech stránkách nikdo! Velký genius je zpravidla jednostranný. Žije např. ve své hudbě a zapomene jíst, neumí násobilku, musí mít někoho, kdo dává pozor, aby nepřišel pozdě tam, kam se má dostavit. Tyto "extase" mu všichni rádi odpustíme pro ten velký dar, který lidstvu dává svými skladbami.

V denním životě jsme vděčni i šoférovi za jeho "exsi", když totiž dává pozor na cestu, že neslyší, o čem v autě diskutujeme. Naopak bychom s ním už nejeli, kdyby se dal tak "vytrhnout" hádkou o politice, že by nevnímal červené a zelené světlo semaforů.

Jeden z ruských duchovních spisovatelů minulého století, Teofan Zatvorník, se pokusil stanovit jakýsi všeobecný princip, rozpoznávací pravidlo k rozlišení dobrého a špatného "vytržení". Docela abstraktně to vyjádřil tímto způsobem: "Je docela přirozené, že vyšší pohlcuje nižší, a že nižší stupeň života se absorbuje, aby vznikl stupeň vyšší. Tak strava slouží tělu, trávení činnosti smyslu, smysly rozumu. "Řada však nekončí zde. Autor, jako křesťan, dodává, :"I činnost rozumu slouží vyšším životním hodnotám, lásce. Pravá křesťanská láska pak je činnost Ducha svatého, vlitého do našich srdcí."

Z tohoto principu se pak Teofan snaží osvětlit tzv. extatické zjevy, které se vyskytují u světců, zvláště v modlitbě. Není nic divného, když se duchovní člověk někdy tak pohrouží do četby evangelia, do rozmluvy s Bohem, že nevidí a neslyší, co se kolem něho děje. Podobné intenzivní soustředění se vyskytuje i jinde. V rámci přirozeném zůstává i ten zjev, že srdce světce nebo světice je zasaženo takovým závalem lásky k Bohu, že už není schopen nic jiného ani cítit ani vnímat.

Zvláštní zjevy — extase ve specifickém slova smyslu — nastávají, když sám Duch sv. dá tak pocítit svou činnost v srdci křesťana, že

(Dokončení na str. 14.)

DOPISY našich čtenářů

BELLEVILLE, KANSAS:

Ctěná redakce a milí čtenáři,

posílám předplatné na "Hlas Národa" $15.00 a $2.00 na inkoust, tedy $17.00. Chtěla jsem to zaslat dříve, aby jste to dostali do Nového roku, ale nějak jsem se opozdila s tím chvatem, co obyčejně bývá o vánočních svátcích.

Máme tady velké sucho, tak že farmáři hledí starostlivě, jak ta pšenice přezimuje, neb mrzne na sucho. Dnes do rána jsme měli devět stupňů pod bodem mrazu.

Již jest oznamováno rádiem a televizí, že se voda nápadně snižuje a tak jest starost, že jí bude nedostatek na zavodňování. Může k tomu dojít, že i tady v zemi hojnosti bude hlad, čehož nás chraň Bůh nebeský, který to může na nás, hříšný lid seslat, neb se dějí neslýchaná zvěrstva a lid se neobrátí k Bohu leda utrpením.

Když si vzpomenu jak před 75 roky se děvčata slušně chovala a též se tak strojila. — Bývalo pořekadlo: Sedávej panenko v koutě, budeš-li hodná, najdou tě, a ted' děvčata většinou běhají sama za hochy a se na ně věší. Mládež je ponechána, aby jednala podle svojí vůle, nikdo ji nesmí napomenout, ani o Bohu se jí nesmí mluvit; no hotové pohanství.

Já se za svoje děti, vnoučata a pravnoučata stále modlím, jakož i za všechny, kterým jsem byla za kmotru při křtu svatém, aby též nepropadla zkáze, která je obklučuje ze všech stran.

Můj jeden vnuk Pavel Chopp a jeho žena mají radost ze dvou děvčátek, která si adoptovali. Jednu dostali když byla 4 dni na světě, ted' ji budou tři roky v lednu; a druhou dostali minulý říjen — asi týden starou. Obě dvě jsou bystrá děvčátka a je z nich radost. Je nás v nejbližší rodině dvacet šest. Mám z nich ze všech radost.

Přeji vážené redakci a všem čtoucím šťastný a milostiplný nový rok a všem nemocným uzdravení — zvláště paní Terezičce Pekárkové, na kterou každý den v modlitbě vzpomínám.

Marie Anežka Chopp

DETROIT LAKES, MINN.:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám Money Order na 16 dolarů. 15 dolarů předplatné na rok 1977 na Hlas Národa a dolar a ještě dva přikládám cash na inkoust a na to, co nejvíc potřebujete. Ráda bych poslala víc, ale u nás též těch dolárků se spíš nedostává, než přebývá. Hlas Národa nám dobře dochází, jen jednou se opozdil o pár dní a to už nám scházel, to jsme už netrpělivě čekali, jen aby se neztratil na čisto, ale přišel, tak jsme měli radost. Doufáme, že k vám byl Ježíšek hodný. Copak se stalo panu Pekárkovi, už dvakrát jeho dopisy jsme nenašli v H.N? Doufáme, že nestůně a že zase bude psát. Jeho dopisy jsou zajímavé. Též měl a ještě má těžký život, tak mu přejem, aby mu a celé jeho rodině Pán Bůh to trápení ulehčil.

Já bych též ráda víc psala, ale můj mozek už asi vysýchá a ruce už též nechtějí poslouchat, no když už se blíží devadesátka, tak člověka už všechno opouští.

Přejem vám v redakci všecko to nejlepší a hodně předplatitelů v tomto novém roce a doufáme, že ještě budem se moci těšit z Hlasu Národa nějaký čas, pokud Pán Bůh zdraví dá. Mám nejraději romány a povídky, až budete mít místo, otiskněte nějakou, prosím. H.N. posílejte na stejnou adresu: Jim Beran, 304 Richwood Rd., Detroit Lakes, Minn. 56501.

Se srdečným pozdravem

Jim a Mary Beran

P. S. — Doufám, že mám na vás správnou adresu. Doufám, že to přijde ještě včas. Odpust'te, že jsem tak zdlouhavá, no to víte, jsme z té zmrzlé Minnesoty. Máme ted' pořád skoro pod nulou, dnes asi 20 pod nulou a to je na staré lidi zlé. A to máme ještě k očekávání až 50 pod nulou.

* * *

Milí naši čtenáři Beranovic,

na devadesátku nevypadá ani Váš rukopis, ani Váš jasný sloh. Jen nám ted' v zimě napište něco ze svého života, třeba jak jste v Minnesotě začínali a co českého jste si tam udrželi.

Pan Pekárek píše, ale někdy to nestačíme opravit a vysázet, někdy je zase třeba udělat místo jiným dopisům. Ted' už ale máme dva jeho dopisy vysázené, tak se v novinách objeví. Pěkně Vás pozdravujeme a nezamrzněte nám na tom americkém severu!

Redakce

FLINT, MICHIGAN:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

zasílám šek na $20.00 a sice $15.00 na roční předplatné na Hlas Národa a $5.00 na tiskový fond.

H.N. je čím dál lepší díky moudré vůdčí síle a snahám redakce. Jistě se mu dostává požehnání z toho samého pramene, z kterého čerpal duševní sílu Don Bosko, jehož krásný životopis právě v H.N. uveřejňujete. Úžasně zajímavé čtení, odhalující tajemství živé víry.

Otče Víte, požehnání Boží budiž s Vámi po celý nový rok 1977.

Jedna z vašich čtenářek,
Alžběta Rozsypalová,
2620 Clis Rd., Flint, Mich.

OHIO, MAUMEE:

Milá a vážená redakce Hlasu Národa,

všem vám vinšuji požehnaný nový rok, hlavně mnoho zdraví a svaté trpělivosti, kterou jistě potřebujete při vaší práci, kterou konáte, pro Boha a nás všechny.

Hlas Národa dochází správně obyčejně v pondělí a někdy, když náš listonoš sáhne hlouběji do toho pytle, ve kterém jim to přivážejí, tak nám jej přinese v sobotu, a tak máme pěkné čtení v neděli.

Aby zase Hlas Národa k nám docházel, zasílám předplatné.

Pozdrav všem v redakci, zůstávám

Anežka Mičková,
910 Pierce Str.,
Maumee, O.

NEW YORK, N.Y.:

Zdař Bůh — Vážená redakce Hlasu Národa,

rok letopočtu se chýlí ke konci a tím i končí jeden rok vydávání našeho milého časopisu Hlasu Národa. Co se týče mne, tak mohu říci, že úroveň H.N. je vynikající a proto pevně doufám, že počet našich odběratelů bude stoupat.

Hlas Národa se mi líbí, jak po stránce světské, tak i duchovní. Kdo české noviny neodebírá, ten moc ztrácí. Také nový menší formát se drží lépe v rukách — obzvláště, když jede člověk subwayí anebo busem. Musí-li jezdit z práce a do práce, škoda by bylo zmařit tolik hodin drahého času, který denně ztrácí cestou do anebo ze zaměstnání.

Sám strávím dvě hodiny denně v subwayi a tak za ten čas hodně přečtu. Měl jsem vždy rád "Přehled událostí ze světa"; nynější Sloupek informací a Letem světem nás však také dobře informují o všem důležitém, co se ve světě děje. Anglickou přílohu sice nečtu, ale nevadí, že ji tam dáváte. Žízeň se uhasí vodou — hlad zase stravou a mysl se uklidní a volný čas nejlépe zaplní čtením. Po celodenní těžké a únavné práci tělo potřebuje odpočinek a rovněž po celodenním poslouchání nezajímavých a nepěkných slov pro uspokojení duše je třeba dobré a poučné katolické čtení — a modlitba — a to vlastně nacházím v Hlasu Národa. Někteří lidé snad ani nechápou, jak milé je po celodenním poslouchání jiných řečí a hlučného výskání z rádia v klidu si přečíst noviny v naší pro nás tak sladké mateřské řeči. Lidé milují svou vlast a řeč a bylo by od nás nepěkné, kdybychom se jí v cizině odcizili anebo dokonce se za ni styděli, jako to někteří jednotlivci dělají. Jsou našinci, kteří, když potkají krajana, nepromluví jedno slovo česky a mluví jen anglicky, ačkoliv jim přítel odpovídá jenom česky. Jak to vyhlíží, když dva kamarádi jedné vlasti — jedné krve, jedné řeči a každý mluví jinak. Je to smutné. Kdysi jsem měl také takové známé a proto jsem se jim později začal vyhýbat.

Je škoda, že mezi námi není nějaký nadaný hudební skladatel, který by složil nějakou píseň k výročí, na př. k narozeninám. Poláci při každé příležitosti zpívají "STO LAT", Angličané Happy Birthday To You. Někteří naši lidé zpívají zase slovanskou píseň "Mnogaja ljeta". Tyto dvě písně často slyším i na našich českých slavnostech, ale nezamlouvají se mi příliš. Věřím, že mnoho krajanů je mého názoru, ale doposud se jej neodvážili vyjádřit. Vážená redakce posílám $25.00 jako předplatné na H.N. a zbytek jako dar k vánocům.

Přeji vám všem hodně zdraví a mnoho úspěchů a síly do budoucna.

Váš oddaný
Václav Vávra z New Yorku

FORT ERIE, ONT., CANADA:

Vážená redakce!

Zasílám předplatné na "Hlas Národa" a malý příspěvek na tisk.

Do Nového roku Vám přeji mnoho úspěchu, zdraví a železné nervy. Děkuji Vám všem obětavým pracovníkům, že jste nedali zahynout českému tisku.

S přátelským pozdravem

Jan Jansa.

* * *

Vážený pane Jansa,

jsme rádi, že se Vám H.N. líbí. S Boží pomocí se nám podaří jej ještě zlepšit. Ty železné, ne-li ocelové nervy potřebujeme. Pěkně Vás zdravíme.

Redakce

SCHULENBURG, TEXAS:

Vážená redakce!

Posílám předplatné a $5.00 na inkoust. Musím Vám napsat, že se mi H. N. moc líbí. Je tam krásné čtení — a co víc: dozvím se pravdu. Když Katolík přestal vycházet, bylo mi smutno, ted' aspoň máme náhradu.

Modlím se, aby Pán Bůh Vám dal zdraví a sílu, abyste dále mohli pracovat pro Boha, Církev a Národ.

S Pánem Bohem

Vaše oddaná čtenářka

Miss Joan Kalina.

* * *

Milá paní Kalinová,

ne každý z našich lidí je k nám tak shovívavý jako Vy.

České a slovenské organizace v Clevelandu

Vás srdečně zvou na

REPRESENTAČNÍ PLES

ČECHŮ a SLOVÁKŮ

pořádaný
pod záštitou starosty města RALPHA J. PERKA

v sobotu 19. února 1977

ve velkém sále hotelu
Sheraton-Cleveland, Public Square

- Vystoupí taneční skupina JUMP z Chicaga
- Hudba Paul Burtona
- Společenská hodina v 6:30 P.M.
- Večeře v 7:30 P.M.
- Vstupné s večeří 15 dol. — Studenti 10.00 dol.

Objednávky vstupenek vyřizuje: Zdeněk Pražák, 1482 Larchmont Ave., Cleveland, Ohio 44107. Telefon: (216) 221-7348 (po 6 P.M.)

Zvláštní autobus vypraví do Clevelandu pro tanečníky a zájemce z Chicaga "Weber Travel Agency", 6805 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Píší nám i někteří, prcč to "pobožné čtení" vydáváme. Ale to nevadí. My víme proč, a tak jsme Vám vděčni za Vaši čtenářskou věrnost a pochopení našich snah.

Redakce

HOPKINS, MINN.:

Milý Otče!

Posílejte, prosím, noviny zase na Mrs. Kristina Peshina, 45 N. 16 Ave, Hopkins, Minn. 55343. Je jí již téměř 92 roků. Jsme rádi, že ještě může čísti naše noviny. — Pomodlete se za ní i za mne.

N. N.

* * *

Milá naše příznivkyně,

děkujeme Vám za předplatné a jste hodná, že na hodnou stařenku Pešinovou nezapomínáte. — A Vy, drahá naše vytrvalá a věrná čtenářko, když už jste tu stovku "nakrojila", jistě ji také dovršíte. Vyprošujeme Vám hojnost zdraví a Boží pomoci ve všem. A pěkně Vás pozdravujeme.

Redakce

BRITT, IOWA:

Drahý velebný pane,

posílám Vám předplatné na noviny a $2..00 na inkoust. Všem, co pracují v redakci, přeji št'astný a veselý Nový rok. Nevím, proč se někteří čtenáři zlobí, že dostanou noviny pozdě. Já jsem jednou v září dostala noviny až za 10 dní po odeslání. Vím, že to není Vaše vina. Na poště to někdy nechají ležet a teprve, až něco hledají, tak to najdou a pošlou.

Ještě jednou Vám všem přeji hodně zdraví a Božího požehnání. Nevím, zda to přečtete, nebot' Vám píši bez brejlí. Ono mi letošního roku už bude 82 let.

S Pánem Bohem, snad zas příště něco připíši.

Frank Pistek.

* * *

Milý Mr. Pistek,

děkujeme vám jak za předplatné, tak za Vaši trpělivost; špatná docházka novin, jak správně píšete, není vina naše, ale pošty. Noviny vždy expedujeme ve čtvrtek ráno a tak všichni by je měli dostat určitě v sobotu. Snad se pošta v roce 1977 polepší a Vy Hlas Národa budete správně dostávat.

S přáním požehnaného Nového roku a hodně zdraví do té dvaaosmdesátky.

Redakce.

CICERO, ILLINOIS:

Vážená redakce H. N.

Posílám Vám předplatné na jeden rok a tři dolary na tisk. Hlas Národa má pěkné čtení, pro každého něco. Jen Vám dej Pán Bůh dobré zdraví a aby čtenáři správně platili, abyste mohli stále dále pokračovati. Přejeme Vám št'astný a požehnaný rok 1977 a hlavně Otci Vítovi.

Mr. a Mrs. Charles Kolář.

* * *

Milí Kolářovic,

pěkný dík za vše. Kéž p. Kolářovi Pán Bůh zdraví dá, aby jeho trpělivá opatrovnice zase si mohla vyjet cspoň na některý ten poutní zájezd!

Bůh Vás opatruj!

Fr. Vojtěch

REEDEVILLE, WISCONSIN:

Ctěná redakce;

zasílám šek na předplatné H. N., za který vám děkuju. Nevím, jak dlouho ho budu odbírat, už mi bude v únoru 89 roků, tak nevím ani dne ani hodiny, kdy budu zavolán. Přeji vám štěstí a zdraví v Novém roce.

Emma Kohout.

* * *

Milá naše věrná odběratelko,

zaplat' Pán Bůh za Vaše včasné předplatné. Přejeme Vám do nového roku hojnost zdraví a Božího požehnání, a abyste Hlas Národa, který se Vám líbí, mohla čísti ještě dlouhá léta.

Redakce.

SYDNEY, AUSTRÁLIE:

Důstojný Otče, milá redakce a čtenáři,

přejeme vám i celému kolektivu v tiskárně "Hlasu Národa" příjemné a požehnané svátky vánoční, hojnost zdraví, Božího požehnání na každém kroku vás všech v každém počínání v roce 1977 a v překonávání všech těžkostí, které nás všechny denně překvapují někdy tak nepříjemně. Bůh všemohoucí vždy zmírní i ten nejtěžší váš úděl.

Toto vám všem přejí z celého srdce svého vaši čtenáři, kteří odebírali už Katolíka po dlouhá léta.

Mařenka a Rudolf Rovnanikovi
5./37. Palage St.
Ashfield N.S.W.
Sydney, Austrálie

WEIMAR, TEXAS:

Vážená redakce a milí čtenáři,

při svých návštěvách útulny zde i v okolí stále pozoruji, že tam často žijí oba staří manželé, kde společně kráčejí cestou života a těší jeden druhého. Jest to pěkný pohled na stařečka a stařenku — u nás bychom řekli — babičku a dědečka, jak si mezi sebou zachovali lásku a věrnost po tolik roků. Život jejich jistě nebyl ustlán jenom na růžích, zvláště v těžkých začátcích, ale jejich křest'anské zásady a pevná víra v Boha přemohly všechny životní nesnáze a láska zvítězila. Poněvadž vím, že takových vzoruhodných manželů se nalézá mnoho mimo útulny, dovoluji si jim poslat následující "Modlitbu starých manželů" pro jejich útěchu a posilu:

* * *

Pane, nechal jsi nás společně zestárnout a stále nám dopřáváš, abychom společně kráčeli životem. — Tolik manželství bylo rozděleno a pozůstalý manžel či manželka žijí osamoceni. Dal jsi nám dočkat se stáří. — Děkujeme Ti za to, že po všechny dny našeho života jsi nás svou milostí ochraňoval; mnoho, mnoho radosti jsi nám udělil. — V mladých letech jsme si to tak neuvědomovali — a možná jsme Ti ani neděkovali, jak bychom měli; až nyní, kdy oči naše stárnou a slábnou, vidí jasněji Tvé dary i Tvou dobrotu; — vděčně se radujeme z Tvé lásky k nám a ke všemu stvoření.

Také jsme museli prožít chvíle utrpení, abychom poznali, že nejpravdivějším důkazem Tvé lásky k nám je kříž. Ani v životních těžkostech a v utrpení jsi nás neopustil — ale pevně jsi nás spojoval. — Vždycky jsi dal do našich chmurných dnů zazářit slunečním paprskům.

Jak Ti máme děkovat za to, že s přibývajícími léty jsi tím více utužoval naše vzájemná pouta?

Pane, chceme stále dál spolu věrně putovat životem a děkovat Ti za každou hodinu, kterou nám ještě dáš společně prožít. Kdo ví, kdy jednoho z nás odvoláš — a je nám již nyní při vzpomínce na to teskno. Ne proto, že nás odvoláš k Sobě, ale že pak tady bude jeden z nás bez druhého, že bude muset čekat na shledání s tím druhým u Tvého trůnu. Někdy sice dopřáváš někomu tu milost, že si je zavoláš k Sobě na věčnost zároveň, anebo brzy po sobě, ale to už necháváme na Tobě. Tvá svatá vůle se staň! Vždyt' život nás naučil plně chápat, že to, co Ty, Pane Bože, činíš, dobře činíš! Už předem přijímáme Tvůj věčný úradek; zavolej si nás, kdy Ty chceš. Jen nám uděl milost, abychom byli oba na ten okamžik připraveni. Svatý Josef, Tvůj pěstoun a patron dobré smrti, necht' stojí při nás v hodinku našeho umírání.

Kriste Ježíši, ponech nás tedy pospolu tak dlouho, jak uznáš za dobré; dej nám sílu v bolestech a nemocích stáří myslit na Tvůj kříž — a také na ty, kteří snášejí větší bolesti nežli my. Abychom přemohli svoji nevrlost a mrzutost, obětujeme své těžkosti za pronásledované věřící ve staré vlasti našich předků.

Až nás jednoho zavoláš — při loučení pak chceme myslet na to, že se neloučíme navždy, ale jen na čas. U Tebe se potom opět sejdeme, abychom věčně společně opěvovali Tvou podivuhodnou cestu, kterou jsi nás vedl životem. Amen.

* * *

Doufám, že tato krátká meditace a modlitba, kterou jsem opsala ze starodávných českých spisů, prospěje našim milým starším manželům. Při této příležitosti přikládám šek na obnovení H.N., neb v lednu mě předplatné dochází. Časopis se mi opravdu líbí, obsahuje velmi zajímavé čtení a zprávy všeho druhu. Životopis svatého Jana Boska by neměl žádný přehlédnout; byl to velký přítel a vychovatel mládeže, zvláště chlapců, o které se nikdo nestaral a byli odkázáni na sebe.

Milé redakci v čele s důstojným Otcem Vítem srdečně děkuji za jejich trpělivost a námahu v udržování naší mateřské řeči a vyprošuji jim hojnost Božího požehnání a zdraví v tomto novém roce. Se srdečným pozdravem všem čtenářům

Vaše v Kristu
Sestra M. Josephine Kunc

* * *

Milá ctihodná sestřičko,

děkujeme Vám za tu pěknou modlitbu pro naše čtenáře — nejen staré, ale vždyt' se hodí i pro ty mladší, jimž děti už vylétly z rodinného hnízda a táta s mámou najednou zůstali sami. Děkujeme za přání a za modlitby, máme radost, že se Vám H.N. líbí a v druhém ročníku se chceme pokusit o jeho další zlepšování. Pán Bůh Vás opatruj a zase nám někdy napište.

Redakce

ENNIS, TEXAS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

posílám vám předplatné na noviny. Jsem s nimi spokojená. Je v nich pěkné a poučné čtení a zajímavé dopisy. Jen z Texasu je jich málo, měli by více psát, jako paní Kristinikoá a strýček Karel, jak se podepisuje v Našinci a pan Mužný, hodně cestuje a tak má o čem psát. Mně to psaní moc nejde v těch mých "mladých letech". Přeji vám št'astný a požehnaný nový rok a hodně odběratelů.

V úctě

Mrs. Ignac Slovak
Ennis, Texas, Rt. 5
75116

PALM BEACH, FLORIDA:

Vážení v redakci,

1. ledna mně končí předplatné na "Hlas Národa" a tak pospíchám, abych nečetla na dluh. Zasílám šek na $20; $15 na "Hlas Národa a $5 na tisk.

Hlas Národa se mně velmi líbí — Bůh vám žehnej a pomáhej ve vaší těžké práci, že jste se nás, těch starých, ujali, abychom měli v naší řeči — české katolické noviny. Je to jistě velmi záslužné dílo — bohužel často nevděčné. Proto prosím Pannu Marii Pomocnici, jak říká Don Bosko: vše nemožné bude možné a tak i náš Hlas Národa bude vzkvétat, což vám ze srdce přeji.

Vaše stará odběratelka

M. Kreysová

* * *

Milá paní Kreysová,

pěkný dík za vše — a hlavně za ty modlitby k Panně Marii Pomocnici. Ono nám totiž jiného nezbývá, než dělat vše, co je v našich silách, abychom si to naše potřebné a nutné v USA — udrželi — pro sebe, pro další generaci a naši vlast doma. Žádná z našich tradičních starých organizací už o naše věci zájem nemá i když to jsou všichni hodní lidé. — Tak počítáme s těmi Vašimi modlitbami!

Hodně pozdravů!

Fr. Vojtěch

ELMHURST, ILLINOIS:

Milá redakce a čtenáři známí i neznámí,

ten rok tak rychle uplynul, že mi to připadá jako včera, co začal chodit "Hlas Národa". Předplatné vyjde a tedy přikládám šek na $30.00 na příští rok pro mne a pro tu ctihodnou sestřičku, která na to už nemá, ale české čtení ji přece ještě potěší. Můj Bože, jak my staří čtenáři Národa, jsme se těšili na známé dopisy. Neznali jsme se osobně, ale jeden s druhým cítil radost i žalost! Alespoň já soudím podle sebe. Dopisy paní M. Šimunkové byly tak psány, že to připadalo jako by mluvila ke každému z nás. Já mám hodně jejich psaní vstřiženo a často znova je pročítám. To její vyprávění o Čechách, jak to bylo tenkrát, "za mlada". Uměla vroucně popsat život venkovanů a práci na polích. Tu vůni na lukách a v senoseči. A pí. Kuchtová též uměla vše pěkně posoudit a napsat. Paní Burákové přeji uzdravení a zase něco napište. Pane Lososе, napište něco o tom Velehradě! Co Vy, pane Pekárku? Tolik utrpení zažít a přestát a přeci si zachovat zdravý rozum, to je dar Boží. Napište jak se Vaší paní manželce daří. Pán Bůh Vás potěš a Vaše hodné děti.

Důstojný Otče Vojtěchu, Vaše řádky útěchy a poznámky jsou tak upřímné a tou naší sladkou mateřskou řečí psané, zaplat' Pán Bůh.

S Pánem Bohem

Johanna Verner

LA GRANGE PARK, ILL.:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

pěkný pozdrav vám všem v novém roce. Posílám předplatné na celý rok 15 dolarů; 5 dolarů na váš tisk jako vzpomínka na zesnulého manžela a bratra. — Dp. Víte, babičky se těší na nový román.

Babička z La Grange Park

* * *

Drahá babičko,

román bude, a myslím, že se Vám bude všem líbit. Jen musíme mít vysázeno pro několik čísel dopředu.

Moc pozdravuji.

Fr. Vojtěch

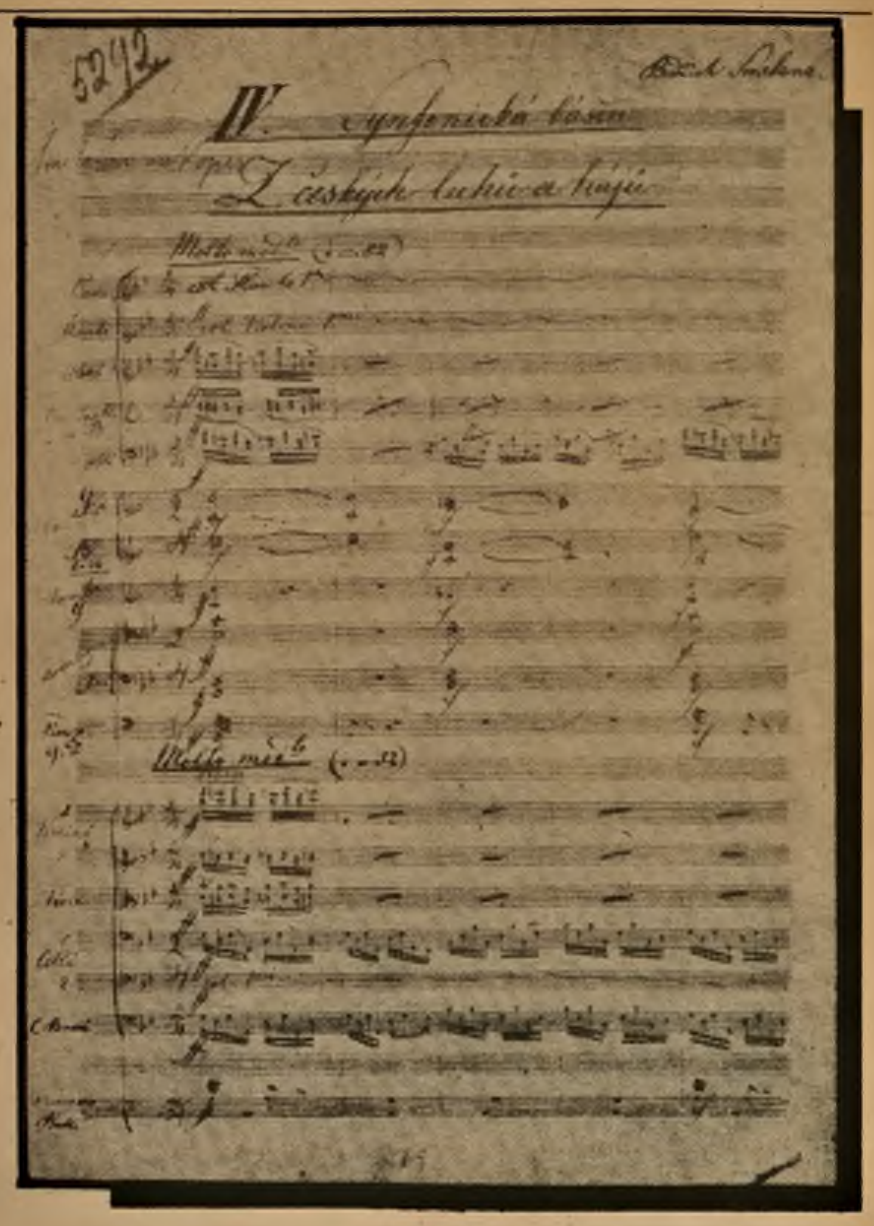
COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road • North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

"MÁ VLAST" V CLEVELANDU

František Schwarzenberg:

Mistr Rafael Kubelík, slavný syn věhlasného houslisty Jana Kubelíka, — není jen dirigentem světového jména, ale i úspěšným hudebním skladatelem.

Rafael Kubelík opět navštívil Ameriku a zakončil svůj zájezd, po velmi úspěšném pohostinském koncertování v New Yorku, dvoutýdenním vystoupením v Clevelandu. Na programu posledních dvou koncertů ve dnech 9. a 11. prosince 1976 byla Smetanova "Má vlast". Clevelandský orchestr měl možnost se pouze dvěma zkouškami seznámit s touto skladbou a neznal ji tedy tak dopodrobna, jako jsme bývali zvyklí doma u našich souborů. Na oba koncerty ovšem přišel český Cleveland, ale celý přijít nemohl, protože bylo už dávno vyprodáno. Tak lze říci, že orchestr hrál skladbu celkem málo známou, a že převeliká většina posluchačů byla z řad čistě amerických milovníků hudby, kteří Smetanu málo znají, a kteří zvláště k "Mé vlasti" nemohou mít takový poměr, jako máme my.

Američtí posluchači nevědí nic o probuzení národního a státního uvědomění, o buditelství devatenáctého století a o touhách národa, kterému hrozil zánik. Neznají poslání hudby, zvláště hudby Smetanovy ve vývoji národního obrození. A naše vlast není vlastí jejich, takže nemohou znát naše bájesloví, naše pověsti, ani naši historii. Nemohou znát mythus pohanského Vyšehradu; až z poznámek v programu si něco přečetli o dívčí válce a o Šárce. Vltava pro ně není osou rodné země, živnou matkou, vyvěrající z šumavských lesů, plynoucí kol hradů zašlé slávy (jakápak zašlá sláva v Ohio?). Neznají mlhou obestřená podluží, kde za svitu měsíce tančí víly (kdepak už kolem Clevelandu vidíte tančit víly?). Neznají Vltavu, jako ji známe my, kteří jsme vyrůstali v jejím údolí: Vltavu, prodírající se úskalím Svatojánských a Bučilských proudů; Vltavu, svědkyni lahodné pohody veselícího se venkova; Vltavu, spěchající k vyšehradské skále, až se rozlije v šíři, po celém toku největší pod kamenným mostem stověžaté matičky měst.

Nemohou ti američtí posluchači ani znát nezapomenutelný, na celém světě jedinečný půvab našich luhů a hájů, aniž co mohou vědět o tradici svatováclavské a o tradici husitské, jejichž vniterná, křest'anská sounáležitost vítězí v "Táboru" a "Blaníku".

A vůbec ovšem nemohou naši američtí přátelé tušit, co "Má vlast" pro nás znamenala v době cizí okupace, kdy nás Smetanova hudba utvrzovala ve víře, že po přehnání vichřic hněvu Božího nakonec přece pravda Páně slavně zvítězí . stejně, jako nás "Má vlast" v této jistotě utvrzuje i dnes. Nemohou Američani vědět, jak se nám dech zajíkal a jak nám srdce tlouklo, když po ukončení války mohl Rafael Kubelík ve Smetanově síni v osvobozené Praze opět dirigovat "Mou vlast" celou.

A přes to přese všechno byl i v prostředí cizího Clevelandu úspěch naprosto strhující, nevídaný a jedinečný. Vyslechl jsem oba koncerty a poobakráte povstalo celé hlediště a prostě nechtělo ustat v potlesku. Poobakráte odmítali hudebníci se poklonit, tleskali dirigentovi a zřejmě chtěli, aby všechny projevy obdivu a vděčnosti platily jen a jen Kubelíkovi.

Robert Finn, hudební kritik vedoucího deníku "Plain Dealer" napsal:

"Wen the last big D major chord of Smetana's "Má vlast" resounded through Severance Hall . . . there followed a scene of audience enthusiasm such as one seldom sees in that hall . . ."

Takový úspěch bychom snad čekali, kdyby hrála Česká filharmonie, a kdyby sál byl naplněn lidmi z naší krve. Pro nás jistě přeradostný úspěch málo známé skladby u lidí nám cizího původu mne přivádí k dvojímu zamyšlení: nad podstatou Smetanovy hudby a nad osobností dirigentovou.

Mnozí lidé — i naši lidé — dosud často papouškují názor, že Smetanova hudba je pouze "česká", že je lokální, jen a jedině národní, a že nemá platnosti či významu mimo hranice naší země, či mimo okruh příslušníků našeho národa. Stejně jako úspěch, který jsem zažil v Mnichově, když Kubelík dirigoval "Mou vlast" se svým Bavorským rozhlasovým orchestrem po návratu z cesty kolem světa, utvrzuje mě tento clevelandský úspěch v názoru, že Smetanova hudba — zcela bez ohledu na to, co znamená pro nás — je věru nadnárodní, všesvětová, a že má platnost pro každého, kdo dovede vnímat hudbu jakožto takovou, a který ve svém srdci ví, co je to muzika. Není to hudba jen a jedině "naše". Je především naše, ale krom toho je to také hudba všelidská.

Zde však nešlo pouze o skladbu samu — jednalo se také o dirigenta. Tó radostné nadšení, které jsem zažil v Clevelandu i v Mnichově je do značné míry také dáno osobností dirigenta, protože dirigentův poměr k hudbě je vskutku až nakažlivě sdílný. Jsou lidé, hudebně nadaní, kteří dokonale ovládli techniku dirigování a dovedou proto dělat dobrou muziku. Jejich hudbě není možno cokoli vytknout; naslouchám jí se zájmem, ale při jejich hudbě se nám srdce nerozehřeje. Je to jako struna zvučící, jako cymbál znějící, ale nic víc. Schází pokora a láska (někdy se nám i vtírá dojem, že nedirigují z příkazu svého svědomí, ale spíše proto, aby si tím vydělali na hezké živobytí).

Jsou však jiní hudebníci, kteří vědí, že jejich nadání a schopnosti jsou darem shůry, pramenícím z onoho absolutního zdroje všeho dobra, vší krásy a pravdy (vždyť' v hudbě též stává svého druhu dobro a zlo, pravda a lež). Tento dar považují za závazek a proto zasvěcují celý svůj život nejvzdělanější službě, kterou povznáší svoje bližní výš a výše, blíž věčnému, dokonalému absolutnu. Nedirigují pouze rukou, byť' zkušenou, ale rozdávají z celého svého bytí, bez ohledu na únavu a vyčerpání až do posledního dechu (viděli jste někdy Kubelíka po skončení koncertu?). Strženi žárem jejich nadšení nesledujeme jejich hudbu pouze sluchem a intelektem, ale především se nám rozezvučí struny srdce. Najednou jsme vyzdviženi z malosti svého přízemního života a cítíme se blíž dobru, kráse a pravdě. Proto umění těchto hudebníků je věru bohoslužbou.

Takovým muzikantem je náš Rafael Kubelík.

To vycítili hudebníci clevelandského orchestru (nevymýšlím, mluvil jsem s nimi) a proto hráli, jak by sotva hráli komu jinému. To vycítilo všechno posluchačstvo, a proto potlesk nebral konce.

Zvítězil Smetana a zvítězil Kubelík a tím bylo vydáno nové svědectví o výši úrovně našeho kulturního přínosu celému světu. Máme věru důvod k vděčnosti za to, že nám Smetana zanechal "Mou vlast" a že máme ve svém středu Rafaela Kubelíka.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7219 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Sdružené československé organizace v Chicagu
dovolují si Vás srdečně pozvat na
XIX. REPRESENTAČNÍ PLES
Sobota dne 29. ledna 1977
ve dvoraně SOKOLA TÁBOR
16th Street and Clarence Avenue, Berwyn, Illinois
ZAČÁTEK V 8:30 HOD. VEČER
Hudba George Píchy ve velkém sále
a J. Škacha v malém sále
Vstupné $5.00 včetně daně — Úbor večerní
Předprodej vstupenek u fy:
Pancner, 6514 W. Čermák Rd., Berwyn — Telefon: 484-3459
Stoly reservovány jen do 9:15 hod. večer

Cena míru a svobody

(Dokončení ze str. 1.)

V současné době bleskových válek, kdy válka může být rozhodnuta za několik hodin ve prospěch toho, kdo zaútočí první, je iniciativa důležitější než kdykoliv předtím. Mluvíme-li o tom, že chceme a že jsme ochotni ve zbrojení a výzbroji zachovat se Sověty rovnováhu se vlastně vzdáváme iniciativy, a tím poskytujeme též Sovětům vojenskou převahu. Nikdo by se neměl ukájet myšlenkou, že udržováním číselné (numerické) rovnováhy, nebo prodejem jistých technických vymožeností za výhody čistě číselné — se náležitě staráme o bezpečnost Spoj. států.

Naše vlast musí korigovat tuto situaci. Sověti mají — podle odhadů informovaných voj. kruhů — asi 169 divizí v plné válečné pohotovosti. My — jak tvrdí generál — je nikdy mít nebudeme. Měli bychom mít však aspoň dost konvenčních sil pozemních, připravených odolat bezprostřednímu útoku sil varšavského paktu. Tyto síly, nebo jednotky by měly být dodány našimi spojenci v Evropě. My musíme mít pod kontrolou spojovací cesty námořní, které by nám umožnily nerušený dovoz potřebných surovin. Sověti, jako centrální stát soběstačný potřebnými surovinami tyto zásobovací cesty nepotřebuje.

Když ke všemu tomu co říkali generál Graham a admirál Anderson — dodáme ještě výrok předsedy vojenského výboru NATO (Chairman of the NATO Military Committee) admirála Sir Peter Hill-Nortona — věc naší obrany se stává riskantnější. — "Síly varšavského paktu se těší jasné číselné převaze pozemního vojska, a také ve vzduchu zaznamenaly Sověti značný vzrůst". Admirál Isaac Kidd Jr., hlavní velitel spojeneckých sil na Atlantiku (Supreme Allied Commander-Atlantic) prohlásil tohle: "co bylo kdysi atlantickým jezerem je dnes atlantickým příkopem, naplněným lupičskými, ocelovými žraloky, vyrobenými a zkonstruovanými v Sovětském svazu. Generál Daniel Chappie-James Jr. (Commander-in-Chief of the North American Air Defense Command), zase upřímně připouští, že nemáme dnes žádnou obranu proti ballistickým řiditelným střelám (missiles), že ABM Systém, který kongres nařídil zrušit, byl největším technickým pokrokem, který kdy existoval, a který převyšoval i ty naše nejodvážnější sny o jejich účinnosti. V tomto světle vidíme jasně, jak na tom jsme s naší obranou. Dodáme-li k tomu navíc, že je úmyslem nového kongresu a presidenta rozpočet na obranu ještě snížit, tak si člověk opravdu musí položit otázku, zda je to skutečně jen neinformovanost, jak říká gen. Graham, nebo pohodlnost, nebo blahobyt, nebo náš politický systém. Anebo je to něco jiného, něco více?

Obranná schopnost většiny našich evropských spojenců je nedostatečná. Pro její zlepšení se mnoho z naší strany neudělalo. (Anebo nechtělo udělat?) A co těch přes 150 milionů lidí zotročených národů za železnou oponou, o nichž se dá směle říct, že jsou nejvěrnějšími spojenci Ameriky a nejnebezpečnějším, vnitřním nepřítelem Sovětů. Co pro ně děláme, abychom je podchytili?

Co za této situace dělat? Jistě by neškodilo volat na poplach. Psát presidentovi, našim senátorům i kongresníkům a dožadovat se nápravy.

Odbor AFL-CIO nespokojen s Carterovým hospodářským programem

Washington. — Vrchní autority uniového hnutí AFL-CIO zamítly v pondělí 10. ledna plán presidenta Cartera pro povzbuzení ekonomického života v USA; nazvaly jej uchýlením od příslibu, učiněného za předvolební kampaně, že bude všestranně usilovat o snížení nezaměstnanosti. Odmítly jeho plán o snížení daní o 15 bilionů dolarů v příštích dvou letech a namísto toho požadovaly přímé výdaje ve výši 30 bilionů dolarů pro utvoření dvou milionů nových pracovních míst. Carterův dvouletý plán není dostatečně rozsáhlý; byl nedostatečně promyšlen a kromě toho si vyžádá velmi dlouhé doby, než bude moci dát naší národní ekonomii pobídku, jíž nutně potřebuje. Kromě toho snížení daní není účinná metoda pro snížení nezaměstnanosti.

Výroční schůze

česko-amerického kulturního střediska "Velehrad"

se koná v pátek 14. ledna v 7:00 hodin večer v budově 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago.

Na pořadu:

1. Zahájení schůze.
2. Modlitba.
3. Zpráva o činnosti Velehradu — Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
4. Zpráva finanční — Leopold Riedl.
5. Udělení absolutoria odstupujícím úředníkům.
6. Volba úředníků na rok 1977.
7. Návrh stanov.
8. Volné návrhy.

Členská schůze Klubu Domov

se koná v úterý 18. ledna 1977 v 8:00 hodin večer v Lincoln Federal Savings & Loan Assn., na Čermákově třídě v Berwynu. Na schůzi jsou srdečně zváni všichni přátelé a příznivci Klubu Domov.

★ POZVÁNÍ NA MASOPUSTNÍ MUMRAJ ★

Milí přátelé,

srdečně zveme vás a vaše přátele a známé na náš tradiční veselý maškarní "Mumraj", který pořádáme v sobotu 5. února v "Olympic roomu" budovy Olympic na Čermákově tř. v Cicero.

Letošním rázem a zábavním pásmem "Z českých mlýnů" chceme vás aspoň po dobu našeho mumrajového večera zavést do hřejivě pohostinné pohody dob minulých. — To ještě v mlýnských šalandách mlynářská rodina společně s chasou a s častými návštěvníky dovedla být šťastná, při zpěvu, laškování a vypravování krajánků-vandrovníků, při povídání pohádek všech léků znalých bab-kořenářek. To byl čas, kdy lidé ke svému pobavení nepotřebovali ani televize ani radia, a přesto jim bylo pospolu dobře. Byl to čas, kdy ještě vodník chodil mezi lidi — někdy pana mlynářského otce všelijak pozlobil — někdy však mu zas byl užitečný — vyčištěním vody a pod. — to oplátkou za nějakou laskavost, kterou mu v mlýně udělali. Dnes se nám zdá, že si tehdy lidé žili jako v pohádce; bez nervového shonu dneška a rovněž čas, který plynul pomalu svým ustáleným tempem.

Doufáme, že s vaší pomocí a s pomocí vašich přátel a známých, které do těch "našich českých mlýnů" přivedete, se nám povede vytvořit tuto náladu, a že v ní bude dobře všem našim generacím.

Příslušníci generací starších zavzpomínají na staré "zlaté" časy, a ti z generací mladších, aspoň na chvíli se vžijí do toho, jaké to "bývávalo". Možná, že přijdou i na to, proč bylo kdysi tak jednoduché najít to prosté lidské štěstí, za nímž se dnes v tom uspěchaném světě každý honí a nemůže je přesto nalézti.

Výborné domácí večeře se začnou podávat v 7:00 hod. večer; chutné domácí pečivo a káva. Ve stejnou dobu se začne čepovat u plně zásobeného baru. Volba nejlepší masky večera. K tanci i poslechu bude vyhrávat dobře známá a oblíbená hudba G. Kollariče. Předprodej lístků u F. Pancnera a členů Klubu Domov. Vstupné $3.50. Masky vítány!

Za pořádající výbor srdečně zvou:

Otec Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb

Ferdinand Küssel, předseda

F. Uhlířová, tajemnice

Nejlepe si pochutnate v česko-americké restauraci

The DUMPLING HOUSE

1109 S. HARLEM AVE. STICKNEY, ILL.

Denně čerstvá jídla.

Otevřeno od neděle do patku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer. V sobotu zavřeno.

Srdečně Vás zve MARIE ČÍHULOVÁ

Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít. Tel.: GU-1-9633

BOLESTI ŠLACH, KLOUBŮ, HLAVY!

Naše snacha dostala Tendonitis, což je velmi bolestivý zánět šlach, které spojují svaly s kostmi a jinými částmi těla. Lékař ji poslal ke specialistovi, ale předtím její česká tchýně začala mazat její bolestivé klouby **Moravským mazáním**, které jí ulevilo tolik, že než přišla ke specialistovi, bolest byla pryč. Řekla mu čím to maže a on udiven řekl: nikdy jsem neviděl takové rychlé zlepšení Tendonitis; běžte domu a mažte dále s tím Moravia linimentem, píše nám Mrs. L. Kinsley z Berlin Hts., Ohio. — Nebo: Vy jste mi pomohl dožít se 84 roků s vašimi tam účinnými léky jako jsou ZDRAVI-TAMIN kapsle a čtyřlék BOL-VEN, doporučuji je všem známým — píše krajan Joe Housek Paso Robles, Calif. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě teď!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6. dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 (4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky z léčivých bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti, na mnohé vady pleti nemastný na den za $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA — (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitaminu E a dvou jiných s přírodním Estrogenem a Ergosterolem na vrásky a různé kazy pleti také $4.00 rychlou poštou. **Nejlepší výsledky používáním obou krémů.** — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a zárukou ještě teď!

European Drugs, Břet. Jelínek, PH.M., Dpt. 6, Box 927, Laguna Beach, Cal. 92652

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!".

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118

MARINA'S BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

KLUB DOMOV z N.S.Č.K.

POŘÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ MUMRAJ

V SOBOTU 5. ÚNORA 1977

v "OLYMPIC ROOM" budovy Olympic v Ciceru, Ill. (vchod z Čermákovy tř.)

Ráz: "Z českých mlýnů"

★ ZÁBAVNÍ a TANEČNÍ PROGRAM
★ Karnevalová taneční zábava
★ Volba nejlepší masky večera
★ Hudba: G. Kollarič a jeho kapela
★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod. večer

ZAČÁTEK V 8 HOD. VEČER

Vstupné: $3.50
Předprodej lístků v Berwynu u F. Pancnera a u členů Klubu DOMOV

SPORT

První oficiální mistrovství světa hokejových juniorů do 20 let

Juniorský šampicnát byl odstartován v Československu ve městech Banské Bystrici a Zvolenu. Za účasti mužstev Československa, Kanady, Švédska, Finska, Polska, SSSR, USA a NSR.

Finsko—USA 6:3

Finové měli viditelně více fyzických sil. Mladí Američané před odletem do Československa spolu sehráli tři tréninky a mnozí z nich se ještě neznají, ani jménem, přesto začínají být mužstvem.

Československo—SSSR 0:4

Až do poloviny byl zápas vyrovnaný, v koncovce měli větší přehled i přesnější akce hráči SSSR. O výsledku rozhodla první třetina, v níž čs. tým diktoval tempo hry, ale neproměnil dvě vyložené šance v přesilovkách. To se odrazilo na psychice čs. týmu a nacpak povzbudilo soupeře.

Švédsko—Finsko 5:4

Skandinávské derby bylo vyrovnané, rušné a dramatické, v němž nakonec vyhrál šťastnější celek Švédska.

NSR—USA 4:3

Reprezentanti NSR vytěžili z nástupu dvougólové vedení, inkasovali teprve ve 20. minutě a v dramatickém závěru vítězství udrželi. Výsledek lze označit za první překvapení šampionátu.

Kanada—Polsko 14:0

Jednoznačná záležitost a první dvouciferný výsledek šampionátu. V kanadském mužstvu vynikl především s číslem 10 hráč indiánského původu, McCourt, autor čtyř gólů. Je už dvě sezóny nejlepším a nejvýše hodnoceným juniorem ve své zemi. Od nového roku měl by hrát za Vancouver Canoucs, ale mají o něho zájem ještě Montreal Canadiens a Toronto Maple Leafs.

Československo—Kanada 4:4

Branky: Skalický (Pardubice), Hübl, Karagavrilidis (oba Litvínov), Korbela (Č. Budějovice) — McCourt 3, Contini. O výsledku rozhodly chyby v čs. týmu, z nichž největší bylo neproměněné trestné střílení Jozefa Lukáče (hraje 1. ligu za Košice) a potom gól, který inkasoval čs. celek při přesilové hře pět proti třem, když po chybě Vostrého z Kladna ujel McCourt a vyrovnal na 2:2. Št'astnou remízu zařídil Kanadě 19 vteřin před koncem při power play její nejlepší hráč McCourt. Remíza není úspěchem pro čs. tým který byl o hodně lepší a uměl si vytvcřit daleko více brankových šancí než soupeř.

USA—Švédsko 8:5

Američané překvapivě porazili Švédy a mohou být mužstvem, které se v dalším průběhu turnaje postará o nejeden nečekaný výsledek.

Finsko—NSR 4:1

Vedení se ujal tým NSR, ale Finové se rychle vzpamatovali a z kombinačně precizních akcí skórovali. Hokejisté obcu mužstev si odseděli 72 trestných minut.

Švédsko—SSSR 2:4

Hráči SSSR měli mohutný nástup a ve 23. minutě vedli 3:0, mladí Švédové snížili na 2:3, ale navíc už neměli a soupeř zaslouženě vyhrál.

Polsko—USA 2:2

Američané byli favority, patřila jim také úvodní třetina, dvakrát nastřelili tyč, ujali se vedení, ale Poláci vyrovnali dosti náhodným gólem a to je postavilo na nohy.

Finsko—Kanada 4:6

Za stavu 5:4 pro Kanadu dal pečetící šestý gól McCourt sedm vteřin před koncem od vlastní modré při power play Finů. Zápas to byl rušný a vyrovnaný. Vítězství Kanady lze zařadit spíše mezi ty št'astné než do kategorie perně vydřených.

SSSR—Polsko 10:1

Utkání bylo jednoznačnou záležitostí SSSR, který nedal snaživým Polákům sebemenší šanci.

Československo—NSR 8:2

Branky: Kokrment 2 (Litvínov), Lála, Korbela (oba České Budějovice), Hrdina (Mladá Boleslav), Vostrý (Kladno), Ot'oupalík (Brno), Jozef Lukáč (Košice) — Meitinger, Höfner. V prvé třetině byl čs. celek soupeřem důsledně obsazován, postupně se však dokázal prosadit až k vysokému celkovému vítězství. V čs. mužstvu výborně zachytal Hrabák (Litvínov) a výkon celého týmu naznačil zlepšení.

Tabulka po první polovině zápasů MS

1.	SSSR	18: 3	6
2.	Kanada	24: 8	5
3.	Finsko	18:15	4
4	Československo	12:10	3
5.	USA	16:17	3
6.	Švédsko	12:16	2
7.	NSR	7:15	2
8.	Polsko	3:26	1

Dokončení MS juniorů přineseme v příštím čísle H.N.

★

K devítizápasové sérii s juniorskými týmy CAHA odjeli do Kanady hokejisté jihlavské Dukly, kteří budou za oceánem vystupovat jako výběr Prahy. V mužstvu chybí Jiří Holík, jemuž se obnovilo zranění kolena. Trenéři Pitner a Neveselý mají k dispozici brankáře Králíka a Jágra, obránce Suchého, Chalupu, Adamíka, Horáčka, Ujváryho, Jouma a Vondráčka, útočníky Veitha, Jar. Holíka, Výborného, Černíka, Havlíčka, Nováka, Augustu, Brdičku, Hrbatého, Klapku, Miklošoviče, Kupce a dále z béčka Krále s Exlem.

Nova Scotia Voyageurs—výběr Prahy 0:2

V prvém utkání Dukla Jihlava, hrající pod hlavičkou Prahy jistě vyhrála, když měla po celé utkání jasnou převahu. Dukla předvedla důslednou obrannou hru, aktivní forčeking, který nedovolil soupeři rozvinutí útočných akcí. Branky dali obránci Ujváry a Suchý.

★

Velká naděje Hardy Astrőm, mladý švédský brankář reprezentačního týmu a klubu Skelleftea, dostal nabídku od zástupců New York Rangers k přestupu.

★

Světový pohár v kopané

V brazilském Belo Horizonte se hrálo odvetné utkání o Světový pohár. Získal jej po bezbrankovém výsledku Bayern Mnichov, protože v prvním zápase doma porazil tým Cruzeiros 2:0 brankami Müllera a Kapellmanna. Trojnásobný vítěz PMEZ se představil v Belo Horizonte 114.000 divákům jako kompaktní celek, hrající pozorně od první do poslední minuty.

★

Nejlepším evropským fotbalistou roku 1976 byl zvolen v anketě časopisu France Football Franz Beckenbauer z NSR. Vynikajícího úspěchu však dosáhli i čs. fotbalisté. Tři z nich, Viktor, Ondruš a Masný, se umístili mezi prvními deseti. Třetí místo Ivo Viktora je nejlepším umístěním čs. fotbalisty od roku 1962, kdy anketu vyhrál ze stejného oddílu Josef Masopust.

Nejlepší evropští fotbalisté roku 1976:

1. Beckenbauer (NSR — Bayern Mnichov) 91 bodů;
2. Rob Resenbrink (Holandsko — SC Anderlecht) 75 b.;
3. Ivo Viktor (Československo — Dukla Praha) 52 bodů;
4. Keegan (Anglie — FC Liverpool) 32 bodů;
5. Platini (Francie — FC Nancy) 19 bodů;
6. Ondruš (Československo — Slovan Bratislava) 16 bodů;
7.—8. Cruyff (Holandsko — FC Barcelona) a Čurkovič (Jugoslávie — St. Etienne) po 12 bodech;
9.—11. Bonhof (NSR — Borussie Mönchengladbach), Müller (NSR—Bayern Mnichov) a Masný (Československo—Slovan Bratislava) všichni po devíti bodech.

V posledních pěti ročnících zvítězili:

rok 1972 — Berckenbauer
1973 a 1974 — J. Cruyff
1975 — Blochin (SSSR)
1976 — F. Beckenbauer

★

Fotbalisté Bohemians Praha sehráli na svém turné ve Střední Americe už dva zápasy. V prvním porazili před 10.000 diváky reprezentační tým Guatemaly 1:0 brankou J. Ivančíka. Po namáhavé cestě podali velmi dobrý výkon. V dalším zápase už nebyli úspěšní. Podlehli v Kostarice mistru země Heredii 0:3, když největší překážkou bylo polední úmorné vedro.

★

Novým trenérem fotbalistů Sparty Praha se stal na dva roky Arnošt Hložek.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj
PETR HORÁK *hlásí:*

O AMERICKÉM TURNÉ ČS. HOKEJISTŮ

Koncem minulého roku jsem v Hartfordu v Connecticutu sledoval střetnutí československého hokejového výběru s týmem WHA, New England Whalers. Čs. hráči zvítězili 4:1. Vzhledem k tomu, že v Hartfordu prohrálo o několik dní později kompletní sovětské národní mužstvo s New England Whalers jasným rozdílem branek, mluví to kladně o hře čs. týmu. Vcelku však československý výběr, reprezentovaný mistrovským mužstvem SONP Kladno, doplněný několika reprezentanty, nedosáhl na turné po Spojených státech a Kanadě zdaleka takového úspěchu, jako na nedávném Kanadském poháru čs. reprezentační tým. Československo hrálo totiž koncem roku na dvou frontách současně. V Moskvě na turnaji Izvěstijí hrála jedna část reprezentačního mužstva a po Americe jezdila druhá část. V celku pro Ameriku bylo sedm hráčů z mužstva, který si vedl tak výborně na Kanadském poháru. V týmu pak bylo celkem 16 hráčů širšího reprezentačního celku. Snahou bylo totiž dát před vídeňským mistrovstvím světa šanci co největšímu počtu hráčů. Skvěle si vedli především brankář Dzurilla a útočníci Pouzar a Marián Št'astný. Zajímavé je, čs. hokejisté si poměrně rychle zvykají na užší kanadsko-americká kluziště. Střílejí už z každé pozice jako zdejší profesionálové. Nejlepší čs. reprezentant na Kanadském poháru, Milan Nový, se dokonce vyjádřil, že hra na tak úzkém kluzišti má své kouzlo a je přitažlivá pro diváky. Kanadský pohár i nedávné turné dokázaly, že hokejové styky Evropy s Amerikou jsou prospěšné oběma stranám. Dlužno však podotknout, že čs. hráči se zčásti spokojili s tím, že byli vybráni do mužstva pro Ameriku a nemuseli namísto toho do Moskvy. Cesta pro ně byla splněním jejich přání, a protože neměli dostatečnou motivaci, jakou se vyznačují například jejich utkání s rivaly ze Sovětského svazu, hráli poněkud v útlumu. Vůbec však nekritizovali kanadsko-americkou tvrdost a naopak o ní hovořili jako o něčem dobře snesitelném ve srovnání se záludností některých evropských celků, především sovětských. Trenér Karel Gut se po návratu z Ameriky do Prahy vyjádřil, že dvě reprezentační mužstva prostě Československo nemá a bylo nad jeho síly obesílat úspěšně dva podniky najednou. Velkou pochvalu udělil Karel Gut kanadsko-americkým rozhodčím. To připomínáme proto, kdyby se opět v československém tisku objevily útoky na kanadsko-americké rozhodčí a kanadsko-americkou tvrdost, zatímco surovost Sovětů by byla "bratrsky" přehlížena . . .

* * *

OSLAVUJÍ ITALŠTÍ KOMUNISTÉ VÍTĚZSTVÍ SVÝCH BAREV?

Italští komunisté se zuřivě stavěli proti účasti Itálie ve finále Davis Cupu v Santiagu, kde mělo být soupeřem italských tenistů Chile. Hráči italského daviscupového týmu však pohrozili, že když jim bude cesta do Chile znemožněna, už nikdy hrát Davis Cup za

Klub svobodné kultury

zve
všechny členy, přátele
a známé
na přednášku
dr. Zdeňka Hrubana
"EMIGRACE ČECHŮ a SLOVÁKŮ DO AMERIKY"
v pátek, dne 14. ledna 1977
v 8 hod. večer,
Lincoln Room,
Lincoln Savings & Loan,
6655 W. Cermak Rd.,
Berwyn

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

BROUSENY KŘIŠŤÁL

MACH IMPORT
3720 W. 26th Street.

Itálii nebudou, a prosadili svou. Do Itálie pak přivezli "salátovou mísu" za slavné vítězství ve finále poháru . . . Kdyby bylo na italských komunistech, Itálie by tohoto skvělého sportovního úspěchu nikdy nedosáhla.

* * *

NOVÝ TENISOVÝ EMIGRANT

Deník THE NEW YORK TIMES přinesl zprávu, že československý juniorský tenisový přeborník, Ivan Brixí, chce zůstat ve Spojených státech. List uvádí, že zmíněný osmnáctiletý reprezentant přicestoval do New Yorku z Frankfurtu o vánočních svátcích, a žádá o politický azyl ve Spojených státech.

* * *

SLAVNÝ TRENÉR VYPRÁVÍ . . .

Petr Horák hovořil s trenérem profesionálního hokejového mužstva, Boston Bruins, a jedním z trenérů kanadského reprezentačního týmu, Donem Cherrym. A protože Don Cherry je muž zkušený i zajímavý, mohl se také leccos zajímavého dovědět . . .

Don Cherry mě přijal před zápasem Boston Bruins s celkem Washington Capitals ve svém pokoji v hotelu Sheraton, a protože v den zápasu svého mužstva nemá žádný trenér příliš času nazbyt, zapnul jsem ihned reportážní magnetofon a zeptal se, kolik měsíců v roce věnuje profesionální hráč hokeji . . .

Hokejista se musí podle Dona Cherryho věnovat hokeji 24 hodin denně. Většina hráčů týmu Boston Bruins to tak dělá. Na ledě jsou přitom aspoň dvě hodiny denně. S přípravou hráčů kanadského reprezentačního týmu začal Don Cherry v srpnu, ostatní hráči se přidali v září a hrát budou až do května. Znamená to, že volno mají v roce pouze v červnu a v červenci. Trenér Cherry se snaží o to, aby byli hráči na ledě každý den. V pondělí je volno, celou sezónu se však musí hráč snažit udržet svou formu. Někdy jsou hráči více než utkáním unaveni cestováním. V sezóně se hraje asi 10 mistrovských zápasů měsíčně a profesionální hokejisté nacestují tisíce mil letadlem. Nejhorší to po této stránce mají hráči týmů ze západního pobřeží, Vancouver Canucks a Los Angeles Kings . . . Před sezónou se trenér Don Cherry snaží hráče dostat do formy a během sezóny se soustředí především na odstraňování různých chyb. Během letošní sezóny zavedl trenér Cherry novinku — tréninky v pravé poledne. Dříve trénovali hráči Boston Bruins ráno. V poledne jsou však už odpočinutí, protože mohou déle spát; nový způsob se na jejich výkonnosti projevuje pozitivně.

Podle trenéra Cherryho nemají hráči v sezóně příliš času na zábavu, ale dosti času pro své rodiny. Zajímavé také je, jaký názor má trenér Cherry na dodržování životosprávy hráčů, a na pokuty za kázeňské přestupky. Hodně trenérů dává podle jeho slov pokuty za pozdní příchod na trénink nebo večer na lůžko. Trenér Cherry však hráče nikdy nepokutuje, protože to podle jeho názoru nepomůže a hráč je pouze rozladěn, že byl přistižen. Don Cherry nechává tento problém na cti hráče a jeho odpovědnosti k mužstvu. Dosud se mu to prý vyplatilo.

Don Cherry se neztotožňuje s názorem některých Evropanů, že na americkém kontinentě se hraje surově. Lední hokej se hraje tvrdě tak dlouho, jak tato hra existuje. Podle Cherryho názoru byl hokej před takovými 40 lety dokonce tvrdší než dnes. Evropané se dostali v hokeji na špičkovou úroveň později. Don Cherry říká, že zdejší hráči jsou pro čistou, tvrdou hru, někdy i přímo pro boj, protože boj prostě patří ke hře. Jsou však proti kopání, píchání holí, krosčekům . . . Trenér Don Cherry nijak nepředchází pěstním soubojům na kluzišti. Říká dokonce, že jsou dobrým, bezprostředním ventilem. Když mají dva hráči na sebe zlost, je podle něho lépe, když sundají rukavice a dají se do sebe jako muži, než kdyby se potýkali při hře pomocí hokejek. Don Cherry říká, že nikdy neviděl hráče, vážně zraněného při pěstním souboji, zatímco jich už viděl hodně vážně zraněných použitím hole.

Potom náš rozhovor zabloudil k otázce nákupu hráčů.

Don Cherry říká, že pro prodej a nákup hráčů neexistuje nějaká přesná metoda. Postup není přesně stanoven. Kdo je dobrý obchodník, udělá dobrý obchod. A Don Cherry uvedl hned několik příkladů dobrého prodeje a nákupu hráčů Boston Bruins z loňské sezóny. V tomto mužstvu má konečné slovo v této otázce hlavní manažér, Harry Sinden. Konzultuje ovšem především s trenérem Cherrym. Bostonští už koupili rovněž evropského hráče, Fina Hagmana, s nímž jsou velmi spokojeni. Mají rovněž své takzvané farmářské mužstvo, Rochester Americans, jež hraje soutěž AHL, Americkou hokejovou ligu. Odtud se rekrutují noví mladí hráči, zde mají mužstva NHL nejlepší výběr. Úrovní je liga AHL nepříliš vzdálena Národní hokejové lize. Před několika lety bývalo v Kanadě zvykem, že přední mužstva měla své celky mládeže ve věku do dvanácti let. Kanadská vláda však tento systém zrušila a nyní si musí přední kluby najít dorůstající hokejisty sami. Nemají už víc svá vlastní juniorská mužstva . . .

Potom jsme s trenérem Donem Cherrym hovořili o slavném Bobby Orrovi. Orr byl loni prodán týmem Boston Bruins klubu Chicago Black Hawks. Na turnaji o Kanadský pohár podal ještě vynikající výkon v dresu Kanady, pak sehrál několik mistrovských utkání za celek Chicaga, pro opakované zranění kolen se však opět na čas odmlčel. Trenér Cherry mi řekl, že Orr se podrobil zákroku, při němž mu byly odstraněny z nohy úlomky kosti, a že se už brzy zase objeví na ledě. Podle názoru Dona Cherryho je Orr nejlepším hokejistou světa.

Don Cherry byl jedním z trenérů kanadského reprezentačního mužstva při turnaji o Kanadský pohár. A tak jsme se přirozeně museli dostat k otázce rozdílu ve hře evropských a kanadsko-amerických mužstev. Líbí se mu výborná práce evropských hokejistů v obranné třetině, v blízkosti vlastní branky, na druhé straně však vyzdvihuje forčeking Kanad'anů a Američanů po celém kluzišti. Právě Don Cherry byl tím trenérem, který vystihl Dzurillovo vyjíždění z branky za účelem zmenšení střeleckého úhlu, a poradil proto kanadskému útočníku Sittlerovi, jakým způsobem má Dzurillu v rozhodujícím prodloužení druhého finálového utkání vylákat z branky a skórovat. Československé mužstvo se Donu Cherrymu velmi líbilo. Podle jeho názoru se pojetí jeho hry nejvíce blíží kanadskému pojetí. Don Cherry má rád kolektivní spolupráci a říká, že čs. hráči nejsou jako jiné evropské týmy, například švédský, žádné ufňukané děti, ale dokáží rozdat, kolik sami dostanou, nezůstanou nikomu nic dlužní a po hře jsou výborní kamarádi. Trenér Cherry se těší, že se Kanad'ané s československými hráči budou zase moci utkat. Sovětský celek, který hrál na turnaji o Kanadský pohár, byl mladší, o něco lépe bruslil, ale nedokázal produkovat tak vynikající kolektivní hru, jako čs. reprezentanti. Podle Dona Cherryho předvádí čs. tým vynikající poziční hru a má dobrou a pevnou obranu . . . Potom jsme spolu hovořili o vlivu, jaký budou mít styky s evropskými celky na hokej na americkém kontinentě. Don Cherry řekl, že Kanad'ané a Američané musí být ostřejší před vlastní brankou a že se mohou poučit i ve střelbě. Možná, že tyto Cherryho názory některé evropské hokejové odborníky překvapí, ale Don Cherry na základě svých zkušeností z Kanadského poháru trénuje nyní víc i jízdu hráču s kotoučem na holi. Fin Hagman podle jeho slov zachází s pukem na holi lépe, než kterýkoli jiný z hráčů Boston Bruins. Častější trénink s kotoučem přisuzuje Don Cherry vlivu evropského hokeje. A na závěr našeho rozhovoru jsem hovořil s Donem Cherrym o budoucnosti vztahů evropských a kanadsko-amerických hokejistů.

Don Cherry nejen, že nebude bránit hráčům svého mužstva v účasti v reprezentačních mužstvech Spojených států a Kanady v zápasech s evropskými soupeři, ale dokonce taková utkání uvítá. Seriál takových zápasů pomáhá lednímu hokeji všeobecně. Cherrymu se zvláště líbí postoj Československa. Domnívá se, že postoj Československa po Kanadském turnaji a výroky představitelů čs. hokeje zvyšují vyhlídky na rozšíření vzájemných styků amerického kontinentu s Evropou. A mně už nezbylo, než Donu Cherrymu za rozhovor poděkovat.

XXVI. VÝROČNÍ PLES OBLASTNÍHO VÝBORU ČSNRA JIŽ PŘÍŠTÍ SOBOTU!

Měsíc leden a únor byl, jest a vždy zůstane měsícem plesů a tanečních zábav — společenských setkání známých a přátel při tanci a hudbě valčíků, mazurek, polek, tang — až po všechny tance moderní, při kterých ti ze starších generací obyčejně jen sedí a přihlížejí, jak to pěkně těm mladým jde.

XXVI. výroční ples ČSNRA pořádaný oblastním výborem, je prvním plesem naší letošní krajanské plesové sezóny, a proto doufáme, že veřejnost se jej zúčastní v počtu opravdu hojném.

XXVI. výroční ples se koná pod záštitou starosty města Berwynu p. Emila Vacína a jeho choti, starosty "Village of North Riverside" p. John de Graafa a paní J. de Graafové v sobotu 22. ledna 1977 v obou sálech Sokola Tábor, 1602 So. Clarence Ave., v Berwynu.

Ples bude zahájen uvedením debutantek z našich krajanských rodin. Letošního roku budou představeny krajanské společnosti: Hana Kletečková, Pavla Kůrková, Marie Přibylová, Olga Přibylová a Věra Přibylová. Debutantky zatančí se známou taneční skupinou "Beseda", vedenou paní M. Červinkovou "Polonézu" O. Nedbala. Taneční skupina Beseda se svými přáteli předvede během večera ještě dva tance a to Mazurku J. Strausse a valčík K. Ziehrera. K tanci bude vyhrávat oblíbená hudba Franka Zákrockého.

Večeře se začnou podávat v 7:30 hodin večer a v tutéž dobu bude otevřen i plně zásobený bar. Výborné domácí pečivo a káva budou rovněž k dostání.

O reservaci stolů laskavě vzlejte úřadovnu ČSNRA — tel.: 656-1117, adresa: 2137 South Lombard Ave., v Ciceru, kde si rovněž můžete zakoupit vstupenky v předprodeji. Stoly mohou být reservovány jen do 9:15 hod. Vstupné je $4.00. Plesový výbor za předsednictví paní Milady Ferjenčíkové, který po dlouhou dobu XXVI. výroční ples pečlivě připravoval, se těší, že vás, vaše přátele a známé na tomto radostném večeru letošní plesové sezóny srdečně přivítá.

Za tiskový výbor ČSNRA
F. Uhlířová

Čs. Národní Rada Americká

Oblastní výbor Chicago

zve

srdečně Vás, Vaši rodinu a přátele

na

XXVI. VÝROČNÍ PLES

pořádaný

pod záštitou starosty města Berwynu, p. Emila Vacína a paní E. Vacínové, a starosty Village of North Riverside, p. John de Graafa a paní J. de Graafové

v sobotu 22. ledna 1977

v obou sálech

SOKOLA TÁBOR

1602 S. Clarence Ave., Berwyn, Ill.

Předtančení:
taneční skupina "Beseda" se svými přáteli
Společenský úbor
Orchestr Franka Zákrockého

Večeře podávány od 7:30 hod.
Reservace stolů a předprodej vstupenek
v úřadovně ČSNRA, 2137 S. Lombard Ave.,
Cicero, Ill. — Tel.: 656-1117
— Stoly reservovány jen do 9:15 hod. —

Vstupné $4.00

PRACE ZA IDEAL

MOJMÍR POVOLNÝ

Projev předsedy výkonného výboru Rady svobodného Československa prof. dr. Mojmíra Povolného na zasedání výkonného výboru Rady v New Yorku.

(Pokračování z min. čísla.)

Kombinace této zkušenosti s détente, s presidentskou volební kampaní a nadcházející změnou v administrativě Spojených států vedla k současné stagnaci v americké zahraniční politice. A také ovšem ke stagnaci v zahraniční politice západoevropských států, alespoň pokud jde o plány širšího rázu a o dlouhodobé závazky. Jakým směrem povede americkou zahraniční politiku vláda Carterova, lze zatím jen zhruba odhadnout. Na jedné straně máme Carterovu zahraničně politickou řeč v New Yorku, která je v podstatě koncipována v duchu Tripartitní komise a jejího ředitele Brzezinského, a na druhé straně Carterovo ujištění z první tiskové konference po volbách. Na tiskové konferenci Carter prohlásil, že mezi jeho a Fordovou zahraniční politikou bude značná kontinuita. V New Yorku se však Carter ztotožnil s koncepcí, v níž prvé místo v americké zahraniční politice bude mít západní Evropa a Japonsko a přebudování demokratického průmyslového světa k novému dynamismu a k nové roli v mezinárodním řádu. V obou koncepcích mají vztahy k Sovětskému svazu a k východní Evropě podřadné místo, aspoň pokud jde o politiku aktivní.

Toto je však koncipování schematické, neboť jakýkoliv pokus o konsolidaci, nemluvě o zlepšení a posílení západní posice vyvolá sovětská protiopatření, a tím znova a automaticky postaví vztahy mezi Západem a Sovětským svazem a východní Evropou na prvé místo. Bude záležet na Carterově administrativě, zda a s jakou politikou bude na tento vývoj připravena. Odpověď zajisté není ve staronové verzi détente, nýbrž v dynamické politice, která opírajíc se o politickou a hospodářskou sílu Západu mu zaručí rozhodnou úlohu v budování světového řádu. Třicet let od konce druhé světové války dokázalo znova a znova, že jediný světový řád, který je slučitelný se zájmy západních demokracií, je ten, který zajišťuje maximum občanských práv a politických svobod i tam, kde je domácí řád svým občanům upírá.

ČESKOSLOVENSKÁ REALITA

Československo je dnes ze všech zemí sovětského bloku členem nejnehybnějším. Ne že by se dalo v kterémkoliv z komunistických států mluvit o živelnosti. V žádném se neobjevila jediná nová myšlenka, z žádného nevzešel čerstvý podnět, všude panuje zrezavělá rutina. Rusko trpí na sklerózu vedení, Polsko na hospodářské potíže, Mad'arsko na bezcílnost, Východní Německo na paranoiu, Rumunsko a Bulharsko na útlak a Československo na všechno dohromady v dvojnásobné míře.

Sovětská okupace v Československu má možná zhoubnější důsledek psychologický než politický. Nemůže než denodenně vyvolávat a utvrzovat pocit méněcennosti ve všech politicky uvědomělých občanech a jako nevyléčitelná choroba podlamovat jejich elán, chuť k životu a radost z práce. Nepochybně ovšem také v národním těle vytváří antitoxin, který československému lidu umožňuje se s okupací vyrovnat a ji přežít. Pro československé komunisty však okupace znamená nejen pasivní přijetí sovětské moci, nýbrž aktivní podřízení a bezpodmínečnou kolaboraci. Veškerá československá politika domácí i zahraniční je dnes derivací sovětských zájmů v míře ještě větší, než tomu bylo kdykoliv od roku 1948. A jako každý derivát má všechny jeho vlastnosti: je nehybná, planá a malicherná a každý ji snadno prohlédne, že je hrou na politiku a nikoliv vážnou společenskou funkcí, i když ovšem právě proto může mít brutální dusledky pro jednotlivce a pro celý národ.

Zatím co tedy z jedné strany je československý režim paralyzován sovětským okupantem, z druhé strany jej paralyzuje strach z československého lidu. Žádný komunista nezapomene rok šedesátý osmý. I když reformní hnutí mělo svou zvláštní nenásilnou povahu, bylo by třeba ojedinělé míry zaslepenosti, aby ten, kdo ji trpí, neviděl a nepamatoval si, že celý národ včetně komunistů komunismus jako formu vlády, jako hospodářský systém, jako společenskou soustavu, jak se je komunistický režim pokoušel nastolit od roku 1948 a jak v tom pokračuje okupační režim, naprosto odmítl. Československý lid má prostě jiné představy o správě svých věcí, než má dnešní vedení komunistické strany, a proto se ho na Příkopech i na Hradě bojí.

Nepotřebovali jsme Minaříkovu aféru, abychom si byli vědomi, že exil tísní československý režim z třetí strany. To, co si lidé doma myslí a o čem hovoří v důvěrnosti rodinných a přátelských vztahů a co chrání soukromí čtyř stěn, tomu všemu dává exil veřejnou a živou platformu. Komunistický režim se neboji podvratné činnosti exilu v tradičním smyslu — špionáže, protirežimních organisací, sabotáže, byť i v Minaříkově aféře tak naznačoval, když presentoval československý exil jako nástroj CIA a CIA jako tradičního podvratníka. Režim se bojí živelnosti a životnosti spojení mezi exilem a domovem, myšlenek, které se z exilu přelévají do domova, a všeho, co z domova přichází do exilu, neboť jen v exilu se tomu může dostat svobodného výrazu. Exil prostě domovu i světu a také ovšem československému komunistickému režimu samotnému svou existencí, myšlením a činností neustále připomíná, jak nepřirozená a nelegitimní je komunistická nadvláda nad československým lidem.

Za těchto podmínek není proto divu, že režim takto omezený vynáší na povrch a na povrchu snáší pouze lidi omezených kvalit. To pak znamená, že řídící funkce společnosti jsou nedostatečně obstarávány a že společnost sama ve všech svých ostatních funkcích kornatí. Jediné, co se před touto degenerací uchrání, jsou ony funkce, jež jsou osobního a soukromého rázu, a ony funkce, které se jejich nositelům i proti vůli režimu podaří zesoukromnit, a to jen za podmínky, že se lidu podaří zachránit a pěstovat mravní základnu života a lidských vztahů.

Co z tohoto stavu československého komunistického režimu vyplývá, je především politický útlak. Sovětská kontrola dává přirozeně přednost preventivním opatřením před opatřeními represivními. Je-li však represe v diktatuře arbitrární, o to arbitrárnější jsou její zásahy preventivní, neboť jejich posláním není odveta režimu za skutečný protirežimní čin, nýbrž zastrašování, a jako zastrašující příklad se lidé nevybiraji podle viny, nýbrž podle svého významu a dosahu od nejnižšího po nejvyšší společenský okruh. Režim, který se nadto bojí lidí, jimž vládne, nemůže se udržet u moci leč za podmínky, že obávaný lid zbaví jeho občanských práv a svobod. Dnešní politický útlak v Československu není tudíž něco nového, k čemu došlo až po sovětské okupaci. Tato bezprávnost trvá již třicet let.

Druhým důsledkem tohoto stavu je hospodářská stagnace. Život samozřejmě jde dál i přes neschopnost režimu, neboť lidé chtějí žít a ne jen živořit, chtějí tvořit a ne jen přištipkařit, myslí na budoucnost a ne jen na příští mísu jídla. Avšak talent, zkušenost a pracovitost československého lidu jdou nazmar pod vedením dnešní vlády a neobrážejí se v národním úsilí a úspěchu. Komunistické vedení se samo přiznalo ke svému vlastnímu selhání, když v létě odstavilo několik klíčových lidí z rozhodných hospodářských resortů v pražské vládě. Postavení československých exulantů z roku 1968 kdekoliv na světě je jen dalším svědectvím o tom, čeho by náš lid byl schopen, kdyby byl svobodný.

Československý veřejný kulturní život je obrazem pouště. Kultura země, jejíž spisovatelé vycházejí za hranicemi a v podzemí, jejíž umělci odcházejí do ciziny, jejíž vědci nesmějí vědecky pracovat, jejíž vláda obklíčuje lid hradbou indexu zakázaných knih, je nezbytně kulturou zmrzačenou. Žádná komunistická země nemá tak dlouhou listinu persekuovaných kulturních pracovníků jako Československo po roce 1968. Co je ovšem na jedné straně svědectvím významu československé kultury pro svobodný život našeho lidu, je na druhé straně mírou dnešního kulturního útlaku.

Toto povšechné oslabení a podvrácení naší národní podstaty — politické, hospodářské a kulturní — vystavuje Československo historické hrozbě, která je nebezpečnější než všechno ostatní. Československo více než kterýkoliv jiný komunistický stát ve východní Evropě je terčem sovětského úsilí začlenit celou východní Evropu integrálně do Sovětského svazu. Obnovená a intensivní aktivita Rady vzájemné hospodářské pomoci, vzrůstající závislost na sovětských surovinách a jiných zdrojích stejně jako na sovětském odbytišti, synchronisace plánování, politická penetrace a vojenská okupace, která je čím dále tím více organizačně zpevňována — to všechno jsou prvky v postupné sovětisaci Republiky, proti níž dnešní režim nedělá naprosto nic. Spíše naopak se jeví jako její nástroj. Musíme si znovu uvědomit, že imperiální říše nevznikají přes noc a že svébytnost dříve samostatných národů nezaniká nutně jedním rázem a že Československo je jako stát Čechů a Slováků smrtelně ohroženo.

Vědomí tohoto nebezpečí vedlo k naší reakci na tak zvanou Sonnenfeldtovu doktrinu o organickém svazku mezi Sovětským svazem a jeho východoevropskými partnery. Dr. Sonnenfeldt nás ujistil, že pod pojmem organický myslel pravý opak současné sovětské nadvlády a sovětského diktátu, a že Spojené státy budou pracovat k tomu, aby vztahy mezi Sovětským svazem a východoevropskými národy byly založeny na zásadách, k nimž se hlásíme i my: na rovnoprávnosti, svobodě a spolupráci. Tuto linii Rada po celý rok propagovala ve všech svých podáních, osobních intervencích a publikacích.

(Dokončení v příštím čísle.)

Pres. Sadat o ženevské konferenci o Blízkém východě

Káhyra. Egyptský president Anvar Sadat oznámil, že Egypt bude bojkotovat ženevská jednání o Blízkém východě v případě, že tam nebude pozvána k účasti také palestinská organizace PLO. Zároveň řekl, že Egypt neschválí žádné nároky Izraele ani na území Gázy, ani na západní pobřeží Jordánu, ani na arabskou část Jeruzaléma. Rovněž nepřipustí, aby Izrael usiloval o narušení vztahů mezi Egyptem a Palestiňany.

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ A DÍKUVZDÁNÍ

Všem našim početným známým v mnoha státech Unie, kteří znali naši manželku, maminku, tetu babičku a prababičku ze sletů a veřejných cvičení pionýrských dob Katolického Sokola v USA — a dosud se nedověděli, že si ji všemohoucí Bůh k sobě povolal, oznamujeme, že nám odešla na věčnost

MARY PRŮŠA

rozená Zeman

den před koncem roku 1976 — ve čtvrtek ráno 30. prosince.

Byla členkou mnoha našich česko-amerických krajanských organizací a 14. února bychom byli slavili 65. výročí našeho sňatku.

Z pohřebního ústavu "Novorul Memorial Chapels" jsme naši drahou zesnulou odnesli do blízkého chrámu Bl. Anežky České, odkud byla po slavnostních koncelebrovaných zádušních bohoslužbách uložena k věčnému spánku na hřbitov sv. Jana Nep. v Cary, Ill. v pondělí 3. ledna 1977.

Všem ctih. sestrám, důstojným pánům v čele s njdp. opatem Tomášem Havlíkem O.S.B. z Lisle, všem členům a členkám těch různých klubů a spolků, vyslovuji svůj nejupřímnější dík za projevenou soustrast a za tak tklivou účast na našem rodinném zármutku.

Vzpomeňte si s námi na naši drahou zesnulou v modlitbě.

VÁCLAV (James) PRŮŠA, manžel;
CHARLES (Elaga) PRŮŠA, HENRY (Lillian) PRŮŠA, synové;
vnuci a pravnuci

Jaroslav Orlický:

O MUŽI, KTERÝ KOMUNISTŮM NAHÁNÍ STRACH

Už mnoho bouří se sneslo nad naší vlastí. Na uhájení její holé existence platili jsme životy, obětovanými v bojích s nepřítelem. Během naší víc než tisícileté historie nejrůznější naši nepřátelé proměňovali krásnou zemi našich předků v trosky, v nový úhor a spáleniště. Utlačovali jejich a naši řeč, ubíjeli duši národa a vysávali mozoly pracovitých rukou jeho členů. Přesilou a násilím jej drželi v porobě a v nesvobodě. Plánovitě v něm pěstovali strach před nemilosrdnými tresty. Nejlepší synové naší rodné země končívali na popravištích.

Dnešní moderní otrokáři našich obou národů — českého i slovenského — cizím zájmům zaprodaní komunisté z naší vlastní krve zašli dokonce tak daleko, že se nezastavili ani před popravou ženy — dr. Milady Horákové.

To všechno se dělo jen proto, aby se národ bál. Rudí marxisté ukázali svoji brutálně krutou moc, svou plánovitě užívanou hroznou nelidskost, aby si zajistili svá privilegia a neutrpěli porážku svých lží a přetvářek.

Nahánět strach! To je největší zbraní všech diktatur. Běda ale pro diktaturu, podlehne-li sama strachu! To se stalo komunistické diktatuře v Praze. Dne 19. ledna 1969 se tam před sochou sv. Václava upaluje Jan Palach. Mladý student si bere svůj život jenom proto, aby demonstroval před národem a celým světem nesouhlas se sovětskou okupací Československa a probudil národ k dalšímu boji za svobodu a demokracii. Stalo se něco, co nemělo příkladu v našich dějinách. Mladý muž sám sebe upálil. Chtěl svojí obětí upozornit svět na bezpráví, které je páchano na Československu. Národ pochopil jeho velkou oběť. A oběť Jana Zajíce také. Svědomí kulturního světa se otřáslo. Televise přinášela obrázky ve všech svobodných zemích z naší historické Prahy. Viděli jsme i Palachův pohřební průvod. Kráčeli v něm zástupci celého národa v úctě k tomu, který se z přesvědčení a z ideálu obětoval, aby vyburcoval svědomí národa. A tehdy rudý režim propadl strachu. Chytla se ho taková panika, že pozbyl odhodlání k násilí a nedokázal zabránit celonárodní manifestaci při pohřbu Jana Palacha. Zaprodaní režimní komunisté tehdy prožívali doby zlé. Zpravodajské orgány jim přinášely nedobré zprávy. Noviny v celém světě si kladly otázku, jak zlý a nelidský asi musí být ten čs. rudý režim. Mladý nadějný student se upaluje, aby obětí svého života demonstroval, že československý lid se nesmířil s okupací, která pošlapala rodící se svobodu.

Jan Palach se stal hrdinou utlačovaného národa i svobodného světa. Na Západě mu odhalují pomníky. První zrovna v Itálii. Jeho jméno nesou náměstí i ulice. V Praze na Olšanech zůstává jeho hrob, je stále zasypáván květy. Chodí k němu celá procesí, věnují mu pozornost i cizinci na návštěvě v Československu. Návštěvníky sleduje tajná policie. Režim nutně potřebuje Palachovu památku poplivat, snížit a zničit. Jakýsi redaktor z Rudého práva Nový dostal nápad: za sebeupálení Palacha obvinil Západ! Za všechno, co se komunistům nedaří je vinen svobodný svět...

Strach z popularity Jana Palacha nedává spát komunistické vládě. Zločinci se snaží zahladit stopy svých hanebných a nespravedlivých činů. Pražská vláda ze strachu podléhá témuž pudu. Jejím žalobcem zůstává Palachův hrob. Proto ruší jeho hrob a nechává spálit jeho pozůstatky. Popel mučedníka dává Janově matce. Tím ovšem rudá vláda nesmazala význam Palachovy oběti, ale právě naopak. Sama sebe tak zároveň usvědčila ze zločinnosti.

Kriminalistika nám dává bezpočet příkladů, že zločinci se i po čase vrací ke svým obětem, aby stále mařili své stopy po všech zlých činech. Často se tím dostávají do rukou spravedlnosti. Sami se tak usvědčili ze svých přečinů. Totéž platí o dnešní komunistické vládě v Československu. Nevládne se souhlasem lidu, ale je nástrojem těch, kteří pomocí brutální síly se snaží ovládnout celý svět.

Nevracíme se k Palachově památce proto, abychom opakovali historickou skutečnost. Chceme se ale znovu zamyslit nad jeho obětí. Klademe si otázku, zda nebylo škoda toho mladého nadějného života? Nemůžeme připustit, aby jeho oběť upadla v zapomenutí. Byl to muž, který sebeobětováním nahnal a nepřestává nahánět komunistům strach. A strach je to nejhorší, co může komunisty potkat.

Zdalipak jednáme i my tak, abychom naháněli komunistům strach? Bohužel, není tomu tak. Nějak jsme zlhostejnili. Zapomínáme, že jsme členy národa, který tak mnoho znamenal v historii Evropy. Máme tolik jasných vzorů ve svých dějinách a nejbližší nyní v Palachovi. Na oběť jeho života nesmíme zapomenout. Nejužitečnější je při té vzpomínce hledět s křesťanskou nadějí do budoucna. Umět tvořit, dávati lidi dohromady. Uplatňovat ideály humanity, lásky, správného myšlení, které vede ke společné práci ve svornosti. Jan Palach obětoval za tyto vznešené ideály svůj život. Dokážeme-li se také i my obětovat za své rodiny, za kladné přínosy v našem exilu a za svobodu umlčené vlasti, pak jsme nejlépe pochopili velikost Palachovu.

Princ Jean de Mérode zavražděn v Paříži

Paříž. — Princ Jean de Mérode, 34letý, narozený v Alžírsku, byl v úterý 11. ledna nalezen na schodech ve svém bytě utlučený k smrti. Je to už druhý princ, mající vztah k Alžírsku, který byl v době posledních tří týdnů v Paříži zavražděn. Princ Jean de Broglie, který vedl vyjednávání, jimiž byla skončena alžírská válka vroce 1962, byl zastřelen 24. prosince 1976. Jean de Mérode je členem staré francouzské šlechtické rodiny, která je rozvětvena i v Belgii.

VROUCÍ VZPOMÍNKA

—1974— 17. ledna —1977—

S bolestí a v lásce vzpomínáme, že před třemi roky nám náhle odešel z našeho rodinného kruhu náš drahý tatínek a dědeček

FEDOR BEDŘICH MULKO

volyňský rodák (* Chriniky, 29. května 1912) a úspěšný kanadský farmář v Dominion City, Manitoba, kde na místním hřbitově jeho upracované tělo očekává slavný den Vzkříšení.

O Svátku otců r. 1961 jsi měl, náš milý taťko, radost z přání, které Ti naše tři děti poslaly. Při vzpomínce na ten Tvůj spokojený úsměv Ti dnes děti tu básničku opisují:

TATÍNKOVI:

"Náš tatíček, — Bůh ho živ! —
na nás vždycky myslel dřív.
Na chleba nám máslo přidal,
sám jen suché kůrky jídal.

Náš tatíček vesele —
první skočil z postele;
kopal, oral, hroudy tříkal,
ani slovem nezastýskal.

Večer v milej hodině
všechny nás měl na klíně.
U sebe nás v noci choval,
duchnu pořád přitahoval.

Všem nám pomoh do světa;
teď, když hlava prokvétá,
po stavení chodí, sedá,
staré časy pořád hledá.

Ráno nikdo do kola,
o krajíček nevolá.
Tati, můj, nejsi sám!
Vždy na Tebe vzpomínám."

Všichni, kdo jste jej znali v Kanadě, v USA či v Evropě,
laskavě mu věnujte v modlitbě tichou vzpomínku s námi

JIRKA a DOROTKA KUČEROVI

VESELE DO NOVÉHO ROKU

Nové rekordy 33⅓ rpm: "Dávno přešla doba", skladby Karla Valdaufa jako: Jedno přání, Cestička k lásce, Já Tě znám — celkem 14 zpívaných písní, $5.98.

"Moravanka I." 10 inčů: Jedna růže — dvě růže, Smutný su já, Mamko moja, mamko — 10 zpívaných písní, $4.98.

"Al Grebnick and the boys play Carpenters": Já mám trakař nový, Stavěli tesaři, Na faře a jiné, $4.98.

Rekordy jsou stereo. Poštovné 75¢ na jednu zásilku. — Mnoho českých a slovenských rekordů na skladě, seznam zdarma.

"Národní zpěvník" — 175 čsl. národních písní se slovy a notami, $4.50, poštou $5.15. — **"Sokolský zpěvník"**, obsahuje též národní písně, čsl. hymnu a koledy. Se slovy a notami, $3.95, poš. $4.60. — **"U české muziky, sv. 8"**, 18 písní se slovy a notami pro piano, $2.95, poš. $3.60.

Mapa Československa, 75¢, poštou $1.00. — **Mapa kulturních památek Prahy,** 85¢, poš. $1.10. — **Czechoslovakia Guidebook** (v angličtině), $3.50, poš. 1.15.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejši cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Čapek K.: Povídky z jedné kapsy — Povídky z druhé kapsy, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Zábavný a poučný koutek, $3.50, poš. $4.15. — Hašek J.: Osudy dobrého vojáka Švejka (3 knihy), $11.00, poš. $11.75. — Rais K. V.: Výminkáři, $1.75, poš. $2.00. — Detektivky: Dürrenmatt: Soudce a jeho kat, $5.25, poš. $5.90. — Krušina K. J.: Pan Dadáček má dovolenou, $5.70, poš. $6.35. — Kirst H.: Vaše věc, pane komisaři, $4.50, poš. $5.15. — Sjöwallová: Záhada zamčeného pokoje, $4.75, poš. $5.40.

Velká zásoba českých knih, žádejte seznam.

Erben K. J.: Prostonárodní české písně a říkadla, texty pouze, $10.00, poš. $10.75. — Šetelík: Praha, 110 barevných reprodukcí, $60.00, poš. $62.00. — Poldauf: Anglicko-český a česko-anglický slovník, $11.50, poš. $12.25. — Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, $4.95, poš. $5.60. — Domová pokladnica 1977 — zábavná i poučná ročenka ve slovenštině, $2.50, poš. $3.15.

Ricola Swiss Herb Beverage, bylinný čaj (instant), plechovka $1.75, poš. $2.50, pojištěné $2.90.

Kuchyňské potřeby všeho druhu, koření, čaje, kuchařské knihy české i anglické, mák, kmín atd.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Dne 25. ledna 1859 ukončil Don Bosko svou večerní promluvu slovy: "Bud'me všichni připraveni na smrt, nebot' do měsíce jeden z nás umře. Budu to já? Bude to někdo z vás? Bděme a modleme se." Malý gymnasista Berardi přitulil se, odcházeje spát, k Donu Boskovi, a tázal se: "Nemluvil jste to o mně? Zemru já?" Don Bosko hošíka pohladil a neodpověděl. Uplynulo čtrnáct dní, a nikdo neonemocněl. Večer 7. února otočil se však malý Berardi k svému spolužáku a pravil: "Podívej se, jakýsi ošklivý vřídek mi narostl na rtu. Snad to nebude nebezpečné. Víš, myslím neustále na slova Dona Boska, že do měsíce někdo z nás umře." Po večerní přestávce stěžoval si Berardi zase spolužáku Pavlu Alberovi: "Hled', jak mi ret opuchá." V noci dostal synek horečku a ráno nemohl z lůžka. Don Bosko poslal okamžitě pro lékaře a lékař rozpoznal všeobecnou otravu krve, způsobenou píchnutím mouchy masařky. Nemocný byl na lékařův rozkaz hned převezen do nemocnice, kde druhého dne skonal. Mezi předpovědí a jejím uskutečněním uplynulo šestnáct dní.

V únoru 1862 oznamovali Donu Boskovi klerikové Cagliero z jiný smrt kteréhosi žáka z oratoře. Don Bosko jim pravil: "Do dvou měsíců zemrou ještě dva." Oba klerikové byli zvědavi na jména těch žáků. Don Bosko jim jména svěřil, dodávaje: "Neříkejte nikomu nic, ale prosím vás, bděte nad jejich chováním, nad jejich zbožností a nad jejich styky, aby se objevili dobře připraveni na soudě Božím." Jména dotyčných žáků napsal Cagliero na proužek papíru, vložil proužek do obálky, zapečetil a svěřil do úschovy klerika hospodáře. Do dvou měsíců byli oba Donem Boskem jmenovaní hoši pohřbeni. Ještě po 47 letech se chvěl arcibiskup Cagliero při vzpomínce na hochy, jak běhali vesele dvorem, hráli, skákali, zpívali, netušíce, že brzo budou na věčnosti. Vzpomínal, jak zbledl klerik hospodář, když večer po druhém pohřbu rozpečetil Caglierův lístek a četl na něm jména zemřelých hochů, napsaná před dvěma měsíci.

Dva roky později, 1864, svěřil Don Bosko ošetřovateli nemocných Mancardimu: "Do konce velikonočního postu zemrou dva z našich učňů: Tarditi a Palo. Všímej si jich a přičin se ze všech sil, aby zemřeli št'astně." Svěřené tajemství napsal Mancardi na lístek, zapečetil do obálky a odevzdal představenému domu Donu Alasonattimu. Na obálku napsal: Předpověď Don Boska. Otevřít po velikonocích 1864.

Velikonoce toho roku byly 27. března. Dne 26. února zemřel Palo a 12. března odešel na věčnost Tarditi.

Jindy byl Don Bosko s několika kleriky a hochy na Vignale u svého vzácného přítele hr. Calloriho. Kázal tam před plničkým farním kostelem o svém oblíbeném předmětu: Panna Maria, útočiště hříšníků. Po požehnání si vyšel s hochy na procházku. Najednou se zastavil, umlkl v řeči, a pak vážně vybídl hochy: "Poklekněme a pomodleme se jeden Zdrávas za jednoho z vašich kamarádů, který této noci zemře." Hoši ustrnuli, a poslechli. Sotva povstali, povídá hoch Davico:

"To je prapodivný způsob zpříjemnění procházky."

"Podívejme se na Davica, bojí se smrti," prohodil Don Bosko.

"Nebojím se smrti, ale takové novinky nevzbuzují tuze chuti na jídlo."

"Ujišťuji vás, že ten, který dnes v noci zemře, není mezi námi. V tuto chvíli vesele skotačí na dvoře oratoře, netuše, že za několik hodin bude před soudnou stolicí Boží."

Po večerní modlitbě, konané v zámecké kapli, vybídl Don Bosko hochy: "Pomodleme se za svého přítele, který v oratoři umírá." — Ráno po mši svaté připojil Don Bosko k obyčejným modlitbám úmysl: "Pomodleme se De profundis za vašeho kamaráda, jenž této noci zemřel." Za nějakou chvíli přišla rychlá zpráva od Dona Alasonattiho, že v turinské oratoři zemřel náhle žák.

Téhož roku studoval v oratoři jistý Albert, jehož chování Dona Boska velmi znepokojovalo. Napřed náležel Albert k nejlepším chovancům, potom se však spřátelil s jistým Felixem a zkazil se. Byl slabé vůle a dával se svým darebným kamarádem Felixem svádět ke klukovinám kdovíjakého druhu. Don Bosko vše věděl a snažil se s hochem důvěrně promluvit, ale marně. Hoch se Donu Boskovi všude vyhýbal. Jednou se však přece potkali na schodech. "Proč mi, Alberte, ustavičně utíkáš?" tázal se Don Bosko. "Tobě je třeba dobré zpovědi, věř mi, a vyzpovídej se, co možná brzo." — Hoch stál jak opařený a mlčel. "Alberte, dáváš mi košem? Poslyš tedy, budeš mě brzo hledat, ale nenajdeš mě. Pamatuj si to dobře."

Tato rozmluva se udála koncem listopadu. — V předvečer obvyklé vzpomínky na št'astnou smrt odporoučel Don Bosko po večerní modlitbě hochům, aby druhého dne vzpomínku na št'astnou smrt co nejlépe vykonali, a připojil: "Do příští lednové vzpomínky jeden z vás zemře. Je tu přítomen. Stokrát jsem se snažil, abych se jeho duši přiblížil, ale nadarmo. Stojí si smutně. Přijde den, kdy mě bude hledat, ale nenajde. Dám mu však bez jeho vědomí anděla strážce, který bude střežit jeho duši. Připravujme se na dobrou smrt a bděme. Bude nyní svátek Neposkvrněného Početí, potom budou vánoce, máme příležitost své duše očistit. Kéž by onen hoch tak učinil, nebot', opakuji mu, při budoucí naší vzpomínce na dobrou smrt už mezi námi nebude."

Na Alberta slova Boskova tuze nepůsobila. Myslil si: Don Bosko je prorok. Právě řekl, že anděl strážný mu dovede toho, který brzo umře. Nedám se prostě od nikoho k Donu Boskovi dovést a neumru. Po celý měsíc vyhýbal se Albert Donu Boskovi už zdaleka. Ke zpovědi nešel ani o svátku Neposkvrněného Početí, ani o vánocích. Felix jej od zpovědi zrazoval. Dne 30. prosince navštívila Dona Boska vévodkyně Montmorency-Lavalová. Přišla ho požádat, aby kázal při čtyřicetihodinové pobožnosti ve farním kostele v Borgu, kde měla zámek.

"Rád bych vám vyhověl, milostivá paní, ale tentokrát opravdu nemohu," vymlouval se Don Bosko, "bude mě z vážných důvodů potřebí doma."

"Ale, Done Bosko, nejednáte správně. Já jsem vám ještě nic neodepřela a vy mě odmítáte. Zavřela jsem kdy tobolku, když jste přišel prosit o podporu pro své kluky?"

"Milostivá, pozítří máme měsíční vzpomínku na dobrou smrt, zpovídání hochů a společné svaté přijímání. Uznejte, že je mě třeba doma."

Ale milá dáma stála na svém, její farníci se jí zdáli důležitější. Don Bosko musil v poslední den v roce do Borga. Odcházeje, zastavil se u Dona Alasonattiho: "V ošetřovně není nikdo? Odjíždím na čtyři dny."

"Nikdo, jeďte jen klidně, Done Bosko."

Téhož dne večer dostal Albert lístek od kamaráda ze semináře casalského. Na lístku bylo ze žertu napsáno: "Jsi mrtvý, anebo žiješ? Dej o sobě přece vědět." "Počkej," zasmál se Albert, "napíši mu, že jsem mrtev." "Jsem mrtev. Tvůj Albert." Kamarádi by se byli uchechtali nad podařeným vtipem.

Večer na Silvestra měli chovanci oratoře k večeři sardelky. Albert se jich najedl tuze moc a zapil je ledovou vodou. Za chvíli po večeři bylo zle. Zavolali lékaře, ale pomoci nebylo. Kázal Alberta zaopatřit. "Zavolejte Dona Boska," úpěl umírající. Ale Don Bosko byl v Borgu. Tu si vzpomněl ubohý hoch na Boskova slova: "Budeš mě hledat, ale nenajdeš mě." Už neuvidím na světě Dona Boska," zavzlykal. "Utíkal jsem mu a Pán Bůh mě potrestal." Namísto Dona Boska přišel k umírajícímu Don Rua. Hoch se upřímně vyzpovídal a vzkázal Donu Boskovi: "Řekněte mu, že umírám kajícně. Nezasluhuji jeho odpuštění, ale doufám, že mi odpustí, jako mi Pán Bůh odpustil." — Po chvíli shlédl umírající kamaráda Felixa. "Pojď sem, Felixe," pravil, "ty víš, tvou vinou umírám bez Dona Boska, ale odpouštím ti, vždyt' toužím, aby i mně Pán Bůh odpustil. Uvidíš po mé smrti mé rodiče, řekni jim, že jsem umřel kajícně, a že je budu očekávat v nebi. Ale ty, ty jsi příčinou, že nemám v tuto chvíli u sebe Dona Boska."

O třech hodinách ráno v první den nového roku vydechl Albert svou duši, a o několik hodin později četl seminarista v Casale zvláštní lístek s pozdravem: "Jsem mrtev. Tvůj Albert."

Oko Dona Boska vidělo často do dálky, pronikajíc zdi i prostory. Dne 31. ledna 1862 procházel se Don Bosko s hochy pod podloubím na dvoře svého ústavu. Najednou se zastavil, pokynul Caglierovi a zašeptal mu do ucha: "Slyším cinkat peněz. Někde hrají hoši o soldy. Hledej toho, toho a toho . . .," Bosko jmenoval tři jména. — "Hhrají o peníze." Cagliero poslechl a našel skutečně někde v úkrytu tři řečené hochy při karbanu.

Jindy, v sobotní večer, poručil Don Bosko hochu, přicházejícímu se zpovídat: "Běž, prosím tě, na půdu učňovské budovy. Tam se schovává ten a ten, a kouří. Řekni mu, že má jít hned ke zpovědi." Hošík vystoupil až do třetího poschodí a tápal pak po tmavých schodech na půdu. Již zdaleka cítil tabákový kouř. U dveří několikrát zavolal jméno ukrytého hocha, ale neozýval se nikdo. Šel tedy dál a objevil kuřáka, sedícího na zemi a pochutnávajícího si na doutníku. "Don Bosko ti vzkazuje," pravil, "že máš jít hned ke zpovědi." Dořekl a už utíkal, boje se od kuřáka nějakého pohlavku. Ale nebylo se třeba obávat. Kuřák vstal a za chvíli mířil do sakristie k Boskově zpovědnici.

O prázdninách brával Don Bosko hochy, kteří neměli kam jít, do svého rodiště v Becchi na zotavenou. Na procházce okolními lesy se kterýsi chlapec daleko zatoulal od ostatních, a byl nějakým padouchem přepaden. V nejhorším nebezpečí zaslechl, jak Don Bosko volá jej jménem. Ničema pustil hocha a chlapec za chvíli všecek uřícen doběhl ke skupině Boskově. Tam nikdo neslyšel, že by Don Bosko byl na zatoulaného vzpomněl a jeho jméno vyslovil. Don Bosko přivítal však hocha pronikavým pohledem a velmi št'astným úsměvem. Hoch pochopil hned: Don Bosko ví všecko.

Pokračování

EXTASE

(Dokončení ze str. 5)

všecko lidské vnímání se jakoby ztrácí. To jsou okamžiky, o kterých píše sv. Pavel, že neví, "bylo-li to v těle nebo mimo tělo," kdy slyšel slova, která člověk nesmí vyřknout (2 Kor. 12, 3-4).

O existenci podobných stavů se dočteme často v životě svatých. Věřící člověk nevidí důvod, proč by popíral jejich možnost a dovede je i ocenit jako velký Boží dar. Z druhé strany však musíme být velmi přísní a skeptičtí při zprávách o tom, že se ten fakt zde nebo jinde vyskytl. Kdo nám zaručí, že jde právě o činnost Ducha sv? Rozlišení není snadné. Mnohé tzv. extatické zjevy svými okolnostmi naopak budí hned na první pohled podezření. Není to vyšší činnost, která pohlcuje nižší, ale docela naopak. Vystávají tu vášně a instinkty, pochybné city, které budí nadšení a umenšují kontrolu rozumu, oslabují vůli. Takovým "extasím" ovšem právem říkáme **ztřeštěnost,** která může mít i tvářnost fanatismu.

Neklamnou známkou činnosti Ducha sv. je vnitřní svoboda. V tzv. nirváně, kterou hlásají některé orientální systémy, prý se člověk ztrácí v Bohu podobně jako sůl rozpuštěná ve vodě. V křest'anském pojetí naopak je člověk tím víc člověkem, čím víc je pod vlivem Ducha a je si vědom své osoby a své svobody.

Proto nikdy nenazveme křest'anskou extasí masovou psychozu a všecky sugestivní vlivy, které strhují jedince proti jeho vůli.

Nemluvili bychom o těch věcech, kdyby nevyvstávala ve světě řada "osvícených proroků", o jejichž extasích a vidinách se vydávají knihy. Snad těch několik málo poznámek poslouží k orientaci pro správnější hodnocení zjevů zdravých i nezdravých.

SEZNÁMENÍ

DVA MORAVÁCI — třicátník a čtyřicátník, svobodní, žijící v Kalifornii, hledají svobodné dívky za účelem sňatku. — Značka "Rodinný život" — do administrace Hlasu Národa.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů;
pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John"

VOICE OF THE NATION

A CURIOUS "COMMUNICATION"

by
JOSEPH JANOUT

In life we sometimes encounter an event that is so strange, so mystifying, that it cannot be explained. Is it just a coincidence, or has a higher power intervened? — My experience happened over thirty years ago, but it is as clear in my mind as if it happened yesterday. The incident is still new and puzzling, and one I have never been able to clearly interpret.

At the time of German occupation in Czechoslovakia, during the last world war, I was working for a company in Prague that employed about one hundred people. Many of them were hired illegally, with a certain risk of retaliation from the German authorities, because they had escaped from Germany, where they had been forced to work. We wanted to keep our people at home with their families, and my job was to find work for them.

It was in November 1942, on a Saturday morning, that my work had taken me to the town of Brandys. My objective was to obtain an order for new thermal windows at a factory which produced farm equipment. One member of the board, whose signature was necessary to close the deal, was not there. I was disappointed not to finish my business. On weekends I usually returned to Prague, but that day the weather was miserable. A wet snow turning instantly into big puddles on the ground, and it was very cold. I decided to stay in Brandys through Sunday. On Monday I planned to finish my business at the factory, and continue on to the small town of Stará Boleslav which neighbored Brandýs. — My firm in Prague did not know where I would be on the weekend, neither was I married nor with other family responsibilities, but it was known that I would arrive in Stará Boleslav on Monday morning.

Sunday afternoon, after reading all the newspapers in the hotel restaurant, I went to my room intending to do some work on my papers. My room was gloomy, very cold. During the war most hotels were not heated properly, and I think some furnaces did not work at all. I became chilled. Suddenly I felt an unaccustomed fatigue. My head fell back on the couch, and for perhaps a few seconds --- I slept. --- During these few seconds my mind received this message: "Go to the post-office at Stará Boleslav". The message was so clear, so definite, that I was startled. I got up, and immediately was engulfed by a heavy depression that I could not shake. I felt a strange loss, and I felt as if something exceptional must have happened. (I would like to interject at this point that never had I, even for one minute, taken a nap. I was a healthy young man, an ex-soldier, and I never accepted nor gave in to fatigue.)

Pressured by my conscience, and with a certain uneasiness, I listened to the message and started on my way to Stará Boleslav. I did not know the town, but at the hotel I was told that it would take about one hour on foot.

As I walked I tried, unsuccessfully, to think of something else. I tried to convince myself that it was just a dream, that what I was doing was ridiculous, and that on Sunday afternoon the post office in asmall town is never open. But all this self-persuation to calm my mind was not effective. I did not turn back. I continued on just to convince myself that I was not hallucinating.

That Sunday the weather was still wet and cold. Everywhere there were puddles of water and wet snow, and it was foggy. After crossing a bridge over the Elbe River, which separates the two towns, visibility was less than ten meters. Passing through a small park, I could make out an outline of small houses. Since I did not know the town. I wished I would meet someone who could direct me to the post-office. There was no one, not even a footstep was heard. I was not really surprised. In that miserable weather anyone that did not have to go out would stay inside. After a while, I finally heard men's voices, and I hurried towards the sound so I wouldn't lose it. I walked about fifty paces, and saw two men carrying a piece of furniture out of a building. Finally I had found someone who could tell me where to find the post office. Heading straight for them, I stopped in shock! — On the building, in large block letters, I saw the words "Post Office". Discovering that the post-office was in fact open was an unwelcome surprise, and the effect was immediate. I felt a new wave of depression, and I became very hot. I did not speak to the men, nor did I go inside the building. I needed to calm myself. Already I had a certain premonition that in the building was some unwelcome news. I walked past the post office, to the end of the street. After walking around the block, I returned.

Unwillingly I walked into the building. Inside several carpenters were working. I realized that the post office was open because of repairs, taking advantage of the Sunday lull. In another room, behind a glass partition, I saw two other men in an animated conversation. They were looking at a sketch which was unfolded on the table. I guessed they might be the contractor and the postmaster. When they saw me, one of them got up and came towards me. Hesitatingly I asked, "Is it possible that maybe, by some chance, the postmaster is here?" Sure, he answered, "that's me, what can I do for you?" I gave him my name, and asked him if perhaps there was some mail for me. "Yes, it's a good thing that you came" he said. "There is a telegram for you." He handed it to me and I thanked him. Waiting until I was outside the building, I opened the telegram. There were only five words, "Father Dead — Funeral Monday. Marie."

My father had not been ill. Marie was my sister, and my parents lived about 160 kilometers south of Prague.

I was crushed by the tragic news, but in a short time I was able to calm myself. I hurried back to my hotel, and immediately made arrangements to catch a train from Brandýs to Prague. In Prague I changed clothes and traveled through the night to my parents home near the town of Sušice. One hundred and sixty kilometers, about 100 miles, doesn't seem far by today's standards. But the train was the only form of transportation during the war, and traveling required much transferring and waiting. I did not have much time. I arrived one hour before the band that accompanied my father's funeral procession began to play. If I had not listened to the message I had received and had left for the post office on Monday, as I had originally planned, I would have definitely missed my father's funeral.

Today, though my years have doubled, I again think of this strange occurence. I am convinced that it was not just a coincidence, but some higher power, a communication, of which we still know so very little.

The End

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

NATURAL GAS PRICE CONTROLS — PENNYWISE, BUT POUND-FOOLISH

One would like to believe that if any government policy proves to be a failure on a continuing basis, reason and common sense will result in an effort to change it.

Yet, after 22 years of government price controls on natural gas, Congress has once more adjourned to leave the gas supply problem behind as winter approaches and fuel usage increases.

No doubt a lot of Congressional fingers are crossed in hopes Mother Nature will give the nation its fourth consecutive mild winter so that a critical shortage in natural gas supplies won't come sooner than later.

But crossed fingers won't solve the basic and long-standing problem: Supplies of natural gas in the U.S. are declining.

That has been the general trend since 1956, two years after Congress empowered the Federal Power Commission to take over the marketplace function of determining the price of interstate natural gas.

By holding the price of gas below that of other forms of energy, government controls have made this cleanest burning fuel a bargain thereby encouraging demand and discouraging conservation. Meanwhile, gas producers operating in inflationary times have had little incentive to invest heavily in exploration and production of new supplies. As a result, during the period of 1971-1975 production of natural gas in the U.S. declined by nearly 11 percent.

Yet, various government and industry estimates say we have anywhere from a 15 to 50-year supply of natural gas remaining to be found and developed. That supply will be needed to keep our homes warm, our factories operating and our people employed until other energy resources can be developed for widespread use. That will be many years from now.

Many Congressmen justify holding the price of natural gas below its market value on the grounds they are "helping" the consumer. David Foster, executive vice president of the Natural Gas Supply Committee in Washington, D.C., pointed out in a recent speech that such justification is based on politics — not fact.

Foster said consumers are already paying for the natural gas shortage through higher costs for imported fuels which the U.S. must buy to replace the gas we don't have. This year, for instance, we can expect to pay more than $4 billion more for imported oil than we did last year.

Foster says the natural gas deregulation bills seriously considered by Congress so far have assured the consumer that increases in prices would be phased in gradually, not abruptly. That is because the bills have applied deregulation to newly discovered supplies of gas only — not existing supplies. Deregulated gas, then, would enter the total supply picture on an incremental basis.

Equally important, Foster explains, is that the payment producers receive for their gas represents less than 20 percent of the price paid by consumers, the rest going for transportation and distribution.

Estimates are consumer prices for deregulated natural gas would rise about 8 to 10 percent a year. To put that into perspective, the price of imported foreign oil increased 250 percent a year between 1973 and 1975!

Clearly, one of the first items of business of the 95th Congress convening in January must be the enactment of a bill which will take control of natural gas prices away from the Federal Power Commission and return it to the marketplace. Such a bill would be a milestone in consumer protection legislation.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000 00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

CAN CAPITALISM SURVIVE?

Dr. Richard L. Lesher,
President, U.S. Chamber of Commerce

Can capitalism survive? Really now, can it?

The question is one of how the survival of our system will be affected by the continuing and projected growth of government, growth of bureaucratic regulation and growth of competition between the public sector and the private sector.

In my position, I am exposed to literally thousands of businessmen from all parts of the nation, from all industrial sectors and from all sizes of companies. So I can state that there is more fear, genuine fear — and concern about the survival of our system today, than at any time in recent history.

Did you know that:

Agents of the Occupational Safety and Health Administration can raid a place of business any time they want without warning, without a search warrant. If the police did that, it would be a violation of the Constitution.

Are you aware that:

The Consumer Product Safety Commission is capable of ruining a business through a mere editorial oversight and it has. And the owners of the business have no recourse.

You may know that the Environmental Protection Agency has the power to destroy a city through its control of parking and traffic.

And do you know that:

Our resources have been so overpromised and over-committed by Congress that if the Department of Health, Education and Welfare actually served all who are eligible, the cost of those services would rise from the present nine billion dollars a year to $250 billion a year. That's over 80% of the present Federal budget.

It's also a good illustration of the point that if we got as much government as we pay for, it would be more than we could bear. Did you know that there are about 71 million people in the work force — and there are 80 million drawing government checks of one kind or another? Did you know that the food stamp program, which cost $36 million in 1965, now costs $6.8 billion per year? Perhaps we need another Boston Tea Party!

Sometimes, I wish my great-great grandchildren could be here to see all the incredible things the government is doing with their money! They will pay for our mistakes in the 21st century.

It seems to me that one of the problems is that we businessmen need to avoid using business terms that the public does not understand like GNP and, instead, relate them in terms they do understand, like bread and cars.

There are many people in this country who are against capitalism. The word, itself, has negative connotations in many circles as does the word "profit". We have heard a thousand time that most Americans don't understand our system.

Ask most Americans why this nation is great and powerful and here are some of the answers we get back: "It was God's will." "It was our destiny." It was our superior endowment of natural resources." "It was our science."

We can we must put an end to many of these myths! America has never been the most popular nation. And, until recently, we trailed many other nations in science and technology.

We were never over-endowed with natural resources a truth that people are just now "discovering". In fact, there are many underdeveloped nations with vast reserves of natural resources and population, and they are still classified as underdeveloped nations of the "Third World". Think about that and ask why.

You and I know that the secret of our success is embodied in our business system which places great premiums on competition, individual initiative, and corporate organization and management.

These are the elements of our society which hold together the "fabric" of our greatness, but, invisibly, like Adam Smith's "unseen hand". Therein, however, lies the vulnerability of the system. The intangible nature of these most precious resources could be brutally murdered and it might be years before the death is discovered — much too late to think about looking for a villian.

It is always easy to justify one more government program to benefit some worthy group or another. It is always easy to find an abuse somewhere that can be "corrected" by a new law or a new regulatory agency. But unfortunately, it is not easy to stand back, take a look at the whole picture, and see where we are headed.

This growth of government is crippling what's left of the private economy in three ways:

First, through direct competition, in which government agencies subsidized with tax dollars, offers the same services as taxpaying, private firms;

Secondly, by competition for funds in the capital markets. The government's enormous borrowing drives up interest rates and makes it more difficult for private firms to raise capital;

And thirdly, the economy is crippled through excessive regulation, which decreases competition, decreases efficiency, dulls initiative, and increases costs.

Ironically, as a final insult, our critics point to the troubles of the private economy — often caused by too much government in the first place — and use these troubles as justification for more government.

Why does capitalism have a bad name? Why are we in ever increasing danger of destroying those very qualities that have long sustained us? I think there are three major reasons:

The first is simple misunderstanding. Our business system is often interpreted by the wrong people, people, who are hostile to it, and they explain it to those who are ignorant of it.

The second bad influence on the capitalist image is the standard of comparison. To be honest, the results of our economic system should be compared with competing systems. But somehow, the opponents have succeeded in discouraging such comparisons. Instead, capitalism is held up to some abstract standard of perfection, and it falls short!

Well, no wonder! No economic system run by imperfect human beings is going to be perfect, and capitalism is no exception. But it should be judged on the scale of the possible, not the fantasy or the ideal.

The final problems distorting our perception of capitalism is our confusion over certain national — and personal — goals.

Do we want a higher standard of living for everyone? Or, a more equal standard of living? I submit that we cannot have both and we had better face the need to make a clear choice between the two. We had better decide whether it is better to dine on half of a sparrow or a quarter of a turkey.

Despite 40 years of government effort to change the distribution of income in this country, it has remained relatively constant. The biggest result of the redistribution effort is that it made our economy less efficient. That is less total wealth is produced because the government preempted so many productive resources.

This is especially disturbing in light of the historical fact that the only times the poor have "gained" on the rich, have been during our economic booms.

In other words, a healthy capitalistic economy is the best device ever discovered for improving the lot of the poor! But in the name of improving the lot of the poor, we are progressively destroying that economy and their future.

It seems to me that it's time to choose between freedom and security. We seldom think of our economic freedom as one of the fundamental freedoms. But it is! We all take our commitment to freedom for granted. We shouldn't. For many people — many Americans — freedom is being displaced by security as the number one goal.

Freedom, on the other hand, is a constant challenge. It requires the making of difficult decisions; the taking of dangerour risks. The chance to succeed is also the chance to fail.

Can capitalism survive? It can! Whether it will, I cannot say. It will last as long as we remain free people. No longer. It will live if we want it to!

Cleveland News

A benefit Cornish Hen & Dumpling Dinner and Dance will be held on Sunday January 23, 1977 at Karlin Hall 5302 Fleet Ave. Serving by Agnes Haltuch of Lad's Tavern will begin at 1:30 P.M. Music will be provided by The John Dusek Combo beginning at 2:30 P.M. The Parking Lot Fund of Ceska Sin Karlin will be the beneficiary. Reservations and details may be had from the secretary of the Karlin Slub Jce Kocab at 883-4760.

Thanks Joe Kocab

* * *

The Karlin Club Weekly Bond Concerts continue in the new year every Wednesday at Karlin Hall 5304 Fleet Ave. beginning at 7:30 P.M. The Douda Catering Service Staffs the Kitchen with Czech-style cooking beginning at 5:30 P.M.

Wed. Jan. 19th — Lew Hladky & The Bouncing Czechs;

Wed. Jan. 26th — Ralph Malec Combo.

* * *

St. Joseph Society #156 Czech Catholic Union is sponsoring its Annual Liver Sausage (Jaternice) or Klobassy Dinner & Dance on Saturday Feb. 5, 1977 at Czech Karlin Hall 5304 Fleet Ave. Serving will be continuous from 6:30 P.M. by the ladies of the lodge. The music will be provided by Frank Makovicka & the Karlin Brass Band beginning at 7:30 P.M. Admission is $3.50 per person. Reservations may be had from Jos. Kocab 883-4760 or Maryanne Mahoney of Bedford at 439-5388. President is William Hess of Maple Hts. All proceeds will be donated to the 1876 Czech Catholic Union Convention which will be held in Cleveland. Guest of honor will be National President Ann Veverka of Seven Hills.

KARLIN CLUB

is sponsoring it's annual benefit

★ **DINNER and DANCE PARTY** ★

at ČESKÁ SÍŇ KARLÍN (Karlin Hall)
5302 Fleet Ave., Cleveland, Ohio
on SUNDAY, JANUARY 23, 1977
at 2:30 P.M.

Cornish Hen and Dumpling Dinner served by Agnes Haltuch of Lad's Tavern.
Music by: John Dusek Combo at 2:30 P.M.

For reservations and informations call Joe Kocab: 883-4760.

CANONIZATION OF JOHN NEP. NEUMANN SET BY POPE PAUL VI. FOR JUNE 19, 1977

COOK and Companion wanted

Wanted, a neat middle-aged, Czech or Slovak lady to cook and be companion for an 84 year old gentleman.

NO LAUNDRY. Light housekeeping. MUST LIVE IN. For appointment call 767-7057.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.

THE **REXALL** DRUG STORE

RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY

3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
BIshop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochut'

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233